

அநிகாரப் பரவலாக்கல் முன்மொழிவுகள்

- ஒரு கருத்துங்கோவை -

இலங்கை மன்றக் கல்லூரி

அதிகாரப் பரவலாக்கல் முன்மொழிவுகள்

- ஒரு கருத்துக்கோவை -

இலங்கை மன்றக் கல்லூரி

நீதியுல்லாவின்றி மக்களையறைப் பிராக்டில்

- தெரைப்படிக்காடு -

கிழவேஷம் சுற்றுவதைக்காலை

நிகழ்ச்சி நிறல்

9.30 - 9.45	கருத்தரங்கின் ஆரம்பம்
9.45 - 10.00	திரு. கேதீஸ் லோகநாதன்
(சமூகவியலாளரும் மனித உரிமை கோட்பாட்டளரும்)
10.05 - 10.25	திரு. பிரட்டமன் வீரக்கோன்
(முன்னால் சர்வதேச விவகாரங்களுக்கான
ஜனாதிபதிக்கான ஆலோசகரும் ஜக்கிய நாடுகள்
முகவர் நிறுவனங்களுக்கான தற்போதைய
ஆலோசகரும்)
10.25 - 10.45	திரு. ரவுப் ஹக்கிம் பா. உ.
(இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸினது பொதுச்
செயலாளரும் பாராளுமன்ற சூழக்களின் பிரதித்
தலைவரும்)
10.45 - 11.05	கலாந்தி. ஜயம்பதி விக்ரமரத்தின்
(வழக்கறிஞரும் அரசியல் திட்ட நிபுணரும்)
11.05 - 11.25	கலாந்தி. சானக அமரதுங்க
(தலைவர், விபரல் கட்சி)
11.25 - 11.45	தேனீர் இடைவேளை
11.45 - 12.05	பேராசிரியர், சிரியாணி பண்டாரநாயக்க
(தலைவர், சட்டபீடம், கொழும்புப் பல்கலைக்
கழகம்)
12.05 - 01.30	திறந்த கலந்துரையாடல்.

உள்ளடக்கம்

I.	முன்னுரை	01
II.	கருத்தரங்கு ஆரம்பம்	03
III.	பேச்சாளர்களின் கருத்துக்களின் சுருக்கம்	05
	1. பலமும் பலவீனங்களும்	05
	2. கருத்து ஒருமைப்பாட்டினை எய்துவது எப்படி	08
	3. அதிகாரப் பரவலாக்கமும் அரசியல் திட்ட சீர்திருத்தங்களும்	13
	4. மத்திய அரசினது தலையீடும் அதிகாரப் பரவலாக்கமும் - ஒரு சமநிலை -	16
	5. சில அரசியல் மற்றும் அரசியல் திட்டம் தொடர்பான அம்சங்கள்	20
	6. அதிகாரப் பிரிவு வழிமுறைகள் - ஒரு ஒப்புநோக்கு	25
IV.	சில முனைப்பான வாதங்களும் எதிர் வாதங்களும்	29
	அனுபந்தம்	38

முன்னுரை

இவ்வருடத்தின் ஆகஸ்ட் ஆரம்பப் பகுதியில் வெளியிடப்பட்ட பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் அதிகாரப் பரவலாக்கல் முன்மொழிவுகளானவை, இலங்கையில் அரசியல் திட்ட அமைப்புக்களைச் சீர்திருத்துவதற்கான அதிகாரப் பசிர்விற்கான அரசியல் மாதிரி ஒன்றினை உள்ளடக்கியதான். முக்கியமான உந்துதலைக் கொண்டதாகவுள்ளது. இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் தமிழ்மூலிகுதலைப் புலிகளுக்குமிடையிலான யுத்தமுரண்பாடு உக்கிரமடைந்ததைாரு காலகட்டத்தைத் தொடர்ந்து, இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையை அரசியல் ரீதியில் தீர்ப்பதற்கானதொரு வரைவாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. யுத்தத்தின் மத்தியிலும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் முன்மொழிவுகள் என்ற வடிவில் அரசியல் பூழிமுறையினை மீண்டும் உயிர்ப்பெறச் செய்ததானது இலங்கையின் அமைதிக்கான தேடுதலை நோக்கிய முக்கியமானதொரு நகர்வாகும்.

தேசிய ஒருமைப்பாடு என்ற இலக்கினை எய்துவதற்கான வழியை மேற்கொள்வது என்பது நாட்டினது அரசியல் அபிவிருத்தி எதிர்நோக்கும் முக்கிய சவாலாக இருப்பதை இலங்கையின் பழைய அனுபவங்கள் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பல்லின மக்கள் வாழும் நமது சமூகமானது ஒருமைப்பாட்டுடன் கூடிய நவீனமானதொரு நாடாக பரிணமிக்க பல்லினத்தன்மையுள்ள ஆட்சி அமைப்பு ஒன்றே பொருத்தமானதாக இருக்கின்றபோதும், சுதந்திரத்திற்குப் பின்பட்ட இலங்கையின் அரசியலானது பல தசாப்தங்களாக இன முரண்பாட்டினை நோக்கிய நகர்வாகத்தான் இருந்து வந்துள்ளது. 1987 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் சமூகத்தின் பல்லினத்தன்மையினை உள்வாங்கக் கூடியதாக அரசினது அரசியல் திட்ட அடிப்படை அமைப்புக்களை அறிமுகப்படுத்தக் கூடிய எந்தவொரு சீர்திருத்தமும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

13வது திருத்தத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண சபைகள் அமைப்பானது, சூறைந்தது பரீட்சார்த்தமான அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கானதொரு தெளிவானதொரு நடவடிக்கையை மேற்கொண்ட முக்கியமான நிகழ்வாகும்.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையானது சமுகரீதியிலும் புவியியல் ரீதியிலும் நிலை கொண்டுள்ள வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களுக்கான தெரிவு செய்யப்பட்டதோரு மாகாண சபை இல்லாதது இந்தப் பரீட்சார்த்த நடவடிக்கையும் நிறைவேறாத கனவாகவே உள்ளது.

அதே சமயம், இலங்கையின் சமகால அரசியல் யதார்த்தங்களுக்குரிய அதிகாரப்பரவலாக்கலுக்கான தேவை தொடர்பாக இரண்டு விதமான கருத்து நிலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. 13வது திருத்தத்திற்கு அப்பாலும் செல்லக் கூடிய கூடுதலாக அதிகாரப் பரவலாக்கத்துடனான ஒரு நம்பிக்கை தரும் தீர்த்தத்தின் மூலம் தான். இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்ற முக்கியமான வாதத்தைக் கொண்டது தான் முதலாவது கருத்து நிலைப்பாடாகும். இரண்டாவது கருத்து நிலைப்பாடானது அதிகாரப் பரவலாக்கவின் வாய்மை உறுதிப் பாட்டினையும் தேவையையும் முழுமையாக மறுதலிக்கின்றது. பொது ஜன ஜக்கிய முன்னணியின் அரசியல் தீர்வுத் திட்டமானது மேற்கூறப்பட்ட முதல் கருத்து நிலைப்பாட்டின் பாற்பட்டது. ஆயினும் இரண்டாவது நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டவர்களினால் இயற்கையாகவே உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடியதான் எதிர்ப்புப்பிரசாரம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதனால் தூண்டப்பட்ட அரசியல் விவாதங்கள் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் முனைப்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

இலங்கை மன்றக் கல்லூரியினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இந்தக் கருத்தரங்கின் நிகழ்வுகளைத் தாங்கிவரும் இந்த நூலானது, அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பான தற்போதைய விவாதங்களுக்குப் பங்களிப்புச் செய்யக்கூடும். ஜனநாயக வழிமுறையினையும் ஜனநாயகக் கல்வியினையும் ஸ்திரப்படுத்துவதே இலங்கை மன்றத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்களாகும். வரைவிலக்கணப்படி “அதிகாரப்பரவலாக்கல்” என்பதானது அரசியல் வாழ்வின் ஒரு ஜனநாயக வடிவமாகும். அதனால் இலங்கையில் அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கு எதிரான கருத்துக்களுக்கு, அதேவெங்கூடு பதிலிறுத்தல் அவசியமாகும்.

இச்சந்தாப்பத்தில் நான் இக்கருத்தரங்கினை ஒழுங்கு செய்த இலங்கை மன்றக் கல்லூரியின் இயக்குனர், பணியாளர்கள், கருத்துரை வழங்கிய பேச்சாளர்களுக்கும் எனது நன்றிகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகாரப் பரவலாக்கல் விவாதத்தின் நிலையாவு எல்லைகளை விரிவுபடுத்தத்தக்க மிகச் சிறந்த பங்களிப்பு என்பதை இந்த நூல் எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றது.

ଜ୍ୟକେବ ଉଯଣ୍ଠକୋଟ

கவிசாளர்

ചെപ്ടംബർ 28, 1995 ഇലങ്കൈ മന്റ്രം

The diagram consists of two rows of six black triangles each. The top row is oriented with its points pointing upwards, while the bottom row is oriented with its points pointing downwards. This creates a continuous hexagonal pattern where each triangle's base aligns with the point of the triangle directly above it.

ஆரம்பம்

கருத்தரங்கினை இலங்கை மன்ற தவிசாளர் கலாநிதி உயன்கொட, இலங்கை மன்றக் கல்லூரியின் இயக்குனர் கலாநிதி லக்சிரி பெர்னாண்டோ மற்றும் முக்கிய பேச்சாளர்கள் விளக்கேற்றி வைபவரீதியாக ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

வரவேற்புரையினை இ. ம. க. கல்வி அலுவலர்களான திரு. ஜயரத்ன பெரேராவும் செல்வி சந்திரா குமாரசுவாமியும் முறையே சிங்களத்திலும் தமிழிலும் நிகழ்த்தினர். அத்தோடு அவர்கள் இந்தக் கருத்தரங்கின் அமைப்புத் தொடர்பான விடயங்களுக்கு முக்கியமான பொறுப்புடையவர்களாகவும் இருந்தனர்.

ஆரம்ப உரையை நிகழ்த்திய இ. ம. க.வினது இயக்குனரும் கருத்தரங்கின் தவிசாளருமான கலாநிதி லக்சிரி பெர்னாண்டோ இலங்கையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கல் சம்பந்தமான மிகச் சமீபத் திய பிரேரணைகளைக் கலந்துரையாடவே இந்தக் கருத்தரங்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது எனக் குறிப்பிட்டார். சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினர்களிடையே கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்துவதே இந்தக் கருத்தரங்கினது நோக்கமாகும். அத்தோடு இக்கருத்தரங்கில் வெளியிடப்படும் பல்வேறு கருத்துக்களை பதிப்பிப்பது தான் இதன் உடனடியான இலக்காகும். இப்பதிப்பானது தொடரவிருக்கும் விவாதங்களுக்கு ஒரு அடிப்படையாக அமையும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

இக்கருத்தாடல்களை நடத்த உண்மையில் இலங்கை மன்றக் கல்லூரி ஒரு மிகவும் பொருத்தமான மேடையாக அமையும் என கலாநிதி லக்சிரி பெர்னாண்டோ வலியுறுத்தினார். இலங்கை மன்றக்கல்லூரியானது வயது வந்தோருக்கான கல்வி, பயிற்சி மற்றும் அவை தொடர்பான நடவடிக்கைகளுக்கான ஒரு நிலையமாக மட்டுமின்றி அறிவு பூர்வமான கருத்தாடல்களுக்கான ஒரு மையமுமாகத் திகழ்கின்றது.

நடைமுறைக்காரனங்களுக்காக இக்கருத்தரங்கினை ஆங்கிலத்தில் நடாத்துவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டதாக கருத்தரங்கின் தவிசாளர் மேலும் தெரிவித்தார். ஆயினும் கருத்தாடல்களுக்கு

இதுக்கப்பட்ட நேரத்தில், கருத்தாடல் நடத்துவதற்கு வசதி அளிக்குமுகமாக மொழி பெயர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளையும் இ. ம. க. செய்திருந்தது.

கருத்தரங்கில் பின்பற்றவேண்டிய வழிமுறைகளை விளக்கமாகக் கூறிய பின்னர், கலாநிதி லக்ஷ்ணி பெர்னாண்டோ அதிகாரப் பரவலாக்கல் சம்பந்தமான தனது சில கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினார். தான் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த போதும் தற்போது விவாதிக்கப்படும் அதிகாரப் பரவலாக்கம் தொடர்பாக நடுநிலை வகிப்பது சிரமமானது என்று தனது நிலைப்பாட்டை விளக்கினார்.

இலங்கையின் வரலாற்றினைக் கூறப்படுகுந்த கலாநிதி லக்ஷ்ணி பெர்னாண்டோ 1833ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இலங்கையில் “மண்டலம்” என்ற வடிவில் ஒரு அரசமுறை இருந்ததாகக் கூறினார். உதாரணமாக “மண்ட” என்பது மையத்தையும் “லம்” என்பது அதன் புறங்களையும் குறிக்கும். எமது வரலாற்றில் உண்மையில் பல்வேறு வகையான அரசியல் போக்குகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் சில பொதுக்கருத்து சம்பந்தமானவை; மற்றவை பொதுக்கருத்துகளிலிருந்து மாறுபட்டு நிற்பவை.-

“ஆனால் அடிப்படையில் எங்களின் அமைப்பானது ஒரு “பெடரல்” (“சமஷ்டி”) வகையினைச் சேர்ந்ததே”. இலங்கையானது 1833ம் ஆண்டில்தான் ஓற்றையாட்சி முறைக்கு மாறியது. அத்தோடு 1950களின் நடுப்பகுதியில் தான் எமது தேசிய நிகழ்ச்சி நிரலில் அதிகாரப் பரவலாக்கப் பிரச்சினை மீண்டும் இடம்பெறத் தொடங்கியது. பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஓப்பந்தம், சேனநாயக்க - செல்வநாயகம் ஓப்பந்தம், மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் சட்டம், அரசியல் திட்டத்தின் 13வது திருத்தம் என்று தொடர்ந்து தற்போதைய அதிகாரப் பரவலாக்கல் பிரேரணை என்ற வகையில் அது முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் அதிகாரப் பரவலாக்களுக்கான தேவை என்ற வாதம், கடந்த காலங்களில் முழுமையாக எழுப்பப்படவில்லை. நாடு எந்த வகையான பாதையை பின்பற்றவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் பெருமளவு

பிற காரணிகள் நமது சமூகத்தில் காணப்படுகின்றன. இச்சமயத்தில் தற்போதைய அதிகாரப் பரவலாக்கல் பிரேரணைகள் உண்மையில் “வழிகாட்டுவனவாக” அமைந்துள்ளன.

வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சி நிரவில் பட்டியலிடப்பட்டவாறு கருத்துக்களை வழங்க அரங்கப் பேச்சாளர்கள் அழைக்கப்பட்டனர்.

அரசாங்கப் பேச்சாளர்களின் உரைகளின் கூருக்கம் பலங்களும் பலவீனங்களும்

விடயத்தை அறிமுகப்படுத்திய திரு. கேதீஸ்வரன் லோகநாதன் கீழ்க்கண்டவாறு தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்திலிருந்து தொடங்கி, தற்போது முன்வைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் என்பன “தொடர்ந்து வருவதும் புரையோடிப்போனதுமான” பிரச்சினைக்கு - பொதுவாக இன முரண்பாடு அல்லது தீர்க்கப்படாத இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க கடந்த காலத்தில் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தற்போது தமிழ்ப் பிரச்சனை அல்லது தமிழர்களின் குறைபாடு என்று எதுவும் இல்லை என்றும் அல்லது தற்போது முன்வைக்கப்பட்டுள்ள தீர்வு யோசனைகள் இன முரண்பாட்டோடு எந்தவிதத் தொடர்புமற்றது என்று கூறுபவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது ஒன்று தான். தயவுசெய்து உங்கள் சிந்தனைகளை மீள் பரிசீலனை செய்யுங்கள்.

ஒரு கோட்டாட்டுக் குறிப்பு

அதிகாரப் பரவலாக்கல் என்பது சம்பந்தமாக திரு. கேதீஸ்வரன் லோகநாதன் தமது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்பாக “ஒரு தத்துவக் குறிப்பு” என்ற அம்சத்தை முன் வைத்தார். சிங்களத் தேசியம், தமிழ்த் தேசியம் என்ற இரண்டும் தமது வழிகளில் வளர்ந்து ஒரு முக்கிய கட்டத்தை அடைந்துள்ளன. இந்த இரண்டு தேசியங்களும் பிரிந்து செல்வதா அல்லது இணைந்து வாழ்வதற்கான ஒரு பொது வழியினை உருவாக்குவதா எனத் தீர்மானிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் உள்ளன. “அதாவது பல்வேறு அடையாளங்கள் இணைந்து வாழ்வதா அல்லது மற்றது ஒரு அடையாளத்தின் மேலாண்மையின் கீழ் வாழ்வதா என்பது தான்” - தற்போது முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முக்கிய கேள்வியாகும்.

இந்த யோசனைகளானவை பழையனவற்றைப் புறக்கணித்து நிகழ்காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்குரியதுமான நிரப்பந்தங்களை

சிங்களம் மற்றும் தமிழ்த் தேசியங்களின் மீது திணிக்க வேண்டிய பணியை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ளது.

ஆயினும் சிங்கள, தமிழ்த் தேசியங்கள் மற்றும் உருவாகி வருகின்ற வேறு அடையாளங்கள் என்பன பரந்த சமூகச் சூழக்களுடன் பழகாது ஒதுங்கி வாழுகின்ற கொள்கைகளை மீறிச் செல்லக்கூடிய மனோதிடத்தைக் கொண்டுள்ளனவா என்பதுதான் முக்கியமான பிரச்சனையாகும். அவ்வாறு அவைகள் செய்யாது போனால் அத்தகைய இனத்தேசியங்களின் தடைகளையெல்லாம் சிங்கள, தமிழ் மக்கள் உடைத்தெற்றின்து ஒன்றுபட்ட இலங்கை ஒன்றினைப் புனரமைக்கத் தமது கூட்டு மனோவலியினைக் காட்டக்கூடும். அத்தோடு சிங்கள தமிழ் மக்களுக்கு அத்தகையதோர் கூட்டு மனோபலம் உண்டு என்பதில் தமக்கு நம்பிக்கை இருப்பதை திரு. லோகநாதன் வலியுறுத்தினார். “இனப்பிரிவினையை ஊடறுத்துச் செல்லக்கூடியதும் சிங்கள தமிழ் மக்களின் பெரும்பகுதியினரை உள்ளடக்கியதுமான ஜனநாயக்ம், பல்லினத் தன்மை, மதசார்பற்ற தன்மை கொண்ட பொதுக் கருத்தை உருவாக்குவது தான் தற்போது தேவைப்படும் அடிப்படையான பணியாக உள்ளது”.

யோசனைகளை பிரேரித்த தற்போது பதவியிலுள்ள அரசாங்கமே அதை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான தெரியத்தையும் தனது முயற்சியில் தொய்வின்றி ஈடுபடும் தன்மையையும் தொடர்ந்து வைத்திருப்பது அவசியமானதாகும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் - அதன் பலம் எது என்பதை மேலோட்டமாகக் கூறிவந்த திரு. கேதீஸ்வரன் லோகநாதன் இந்த யோசனைகளானவை அனைத்துச் சமூகங்களின் எதிர்பார்ப்புக்களுக்கும் பயங்களுக்கும் மத்தியில் ஒரு சம நிலையினைப் பேண முயற்சித்திருப்பதாகக் கூறினார்.

அத்தோடு இலங்கையின் ஒற்றுமைக்கும் இறைமைக்குமான கட்டுப்பாடு, வெற்றாரவாரச் சொல்லாகவன்றி யாப்பினது முழு ஆளுமைக்கு உட்பட்டதாகவும் மத்திய அரசாங்கத்தின்

ஆனையின் கீழுள்ள அனைத்து சக்திகளினாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையின் ஒற்றுமையையும் இறைமையையும் பேணக்கூடியதான் பிரதான விடயங்கள் இருப்பதோடு அவை பிராந்திய சபைகளின் அதிகாரத்திற்கு உட்படாத ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களாக இருக்கும்.

இந்த விடயங்களானவை, பாதுகாப்பு, தேசியபாதுகாப்பு, குடியிரிமை, தேசியத் திட்டமிடுதல், நிதிக்கொள்கை, வெளிநாட்டு விவகாரம், சர்வதேச பொருளாதாரத் தொடர்பு, விமான நிலையங்கள், துறைமுகங்கள், கடல் எல்லைப் பகுதிகள் தபால் மற்றும் தொலைத் தொடர்புகள், மற்றும் புத்தசமயம் என்ற பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டதாக அமையும். மேற்கூறப்பட்டவற்றை வைத்து எவ்வாறு ஒருவர் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் இந்நாட்டினது ஜக்கியத்தையும், இறைமையையும் பாதிக்கின்றது அல்லது சிங்கள மக்களின் அடையாளத்தைக் குறிப்பாக சிங்களப் பௌத்தர்களின் அடையாளத்தைப் பாதிக்கின்றது எனக் கூற முடியும்?

சிறுபான்மையினரை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் மக்களின் ஏற்புடைய எதிர்பார்ப்புக்களை பெருமளவில் திருப்திப்படுத்துவதாக அதிகாரப் பரவலாக்க யோசனைகளின் உள்ளீடுகள் அமைந்துள்ளன என்பதை திரு. லோகநாதன் எடுத்துக்காட்டினார். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பின்வருவன் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன.

- “அதிகாரப் பகிரவு” என்ற கருத்து யோசனைகளின் 9.1 (அ) மற்றும் 9.2 என்ற பிரிவுகளில் வெளிப்படையாகவே கூறப்பட்டுள்ளன. யாப்பினது உறுப்புரை 76இன் கீழ் உள்ள மத்திய நாடாளுமன்றத்தின் சட்டமாக்கும் அதிகாரத்தின் “முழு உறைவிடம்” என்ற அந்தஸ்து மேற்கண்ட பிரிவுகளால் மாற்றி அமைக்கப்படும். அதற்குப் பதிலாக “மக்களினது சட்டமாக்கும் அதிகாரமானது நாடாளுமன்றத்தாலும், பிராந்திய சபைகளாலும் மேற்கொள்ளப்படும்; மக்கள் வாக்களிக்கும் ஒரு தேசியக் கருத்துக்கோடலின் மூலமும் இவ்வதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படலாம்”.

2. அதைப்போன்றே “பிராந்திய சபைகளானவை தமக்கு வழங்கப்பட்ட விடயங்களில் தனி உரிமையான சட்டமியற்றல், மற்றும் நிர்வாகம் சம்பந்தமாக ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கும்” என்பதை பிரிவு 10.1 தெளிவாகக் கூறுகின்றது.
3. அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை 13ம் திருத்தச் சட்டத்துடன் ஒப்பிடுவோமானால், அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளானவை எந்த விதமான ஜியப்பாட்டிற்கும் சொற்புரட்டுக்கும் இடம் கொடாமல் அமைந்திருப்பது முன்னேற்றமானதோர் விடயமாகும். ஒருங்கிணைந்த பட்டியல், மேலுரிமைப்பாடு கொண்டதும் மட்டு மீறிய தன்மை கொண்டதுமான “தேசியக் கொள்கை”, 13வது திருத்தச் சட்டத் தினால் மாகாணங் களுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை நடுவன அரசு இல்லாமல் செய்யவும் பறித்தெடுக்கவும் உதவும் வஞ்சமிக்க சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் நிலம் சம்பந்தமான பின்னிணைப்புக்கள் என்பன இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளிலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், “நடுவன அரசும்” பிராந்திய சபைகளும் தங்களிடம் உள்ளது எவை, இல்லாதது எவை என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கமுடியும்”.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் - அதன் பலவீனம்
அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளில் குறைபாடுகளாகத் தான் அவதானித்தவை எவை என்பதை பின்வருமாறு திரு. கேதீஸ்வரன் லோகநாதன் முன் வைத்தார்.

அ. அதிகாரப் பரவலாக்கல் அலகு:

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளானவை வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை இரு அலகுகளாகப் பிரிப்பதை மறுதலித்து வடக்கு - கிழக்கு என்றழைக்கப்படும் பகுதியானது ஒன்றிணைக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்வாக அலகாக இருக்கும் எனக் கூறப்பட்ட போதும் யோசனைகளில் வரையரை செய்யப்படும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் இடப்பரப்பு

நியாயமான அளவு குறைக்கப்படும் என்பது தெளிவு. அத்தோடு தமிழ்த் தேசியவாதிகளினால் “பாரம்பரிய தாயகம்” என எடுத்துக் காட்டப்படும் இடப்பரப்புக்கு குறைவானதாகவே இது அமையும்.

இந்தக் குறைபாட்டினை நோக்கும் பொருட்டும், தமிழ் மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள் சிதறிப் போகாமலிருக்கும் பொருட்டும், பிரதேசங்கள் மீள்வரையரை செய்யப்படும்போது கீழ்க் கண்ட விடயங்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

1. மீள்வரையறை செய்யப்படும் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்கள் பக்கத்தில் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் தன்மையை பிரிவுபடுத்தக்கூடாது.
2. நடுவன் அரசில் இருக்கும் தொகுதிப் பிரதிநிதித்துவம் குறைக்கப்படலாகாது.
3. சுற்றுச்சூழலுடன் ஒத்துப்போகும் மற்றும் தளராது நீடிக்கும் அபிவிருத்தி மாதிரிக்குத் தேவையான மூல வள ஆதாரங்கள் குறைக்கப்படலாகாது.
4. அடையாளமும் பிரதேசமும் நெருங்கிய ஒத்த தன்மை உடையதாக இருக்கவேண்டும்.

ஆயினும் இது இன்னொரு தொகையான பிரச்சனைகளுக்கு வழிவகுக்கக்கூடும். “இந்த நியதிகள் பின்பற்றப்படுமானால், அடிப்படையில் அது ஒரு “இன அலகாக”த் தான் கருதப்படும். அவ்வாறாயின் ஏன் அவ்வாறானதோர் “இன அலகு” தேவையா என்ற விமர்சனங்களும் எழக்கூடும். மறுவகையில், இலங்கை ஒரு பல்லின மக்கள் வாழும் நாடாகக் கருதப்படுவது போல வடக்கு - கிழக்கும் ஒரு பல்லின மக்கள் வாழும் பகுதியாக இருக்கவேண்டும் எனக் கூறப்பட்டால், மீள்நிர்ணயம் செய்வது தொடர்பான நியதிகள் தேவையற்றனவாகிவிடும். இலங்கை ஒரு பல்லின நாடாகவும், அங்கு ஒன்றிணைந்து வாழுதல் சாத்தியமானதாகவும் இருக்குமானால், தற்போது ஒன்றிணைக்கப்பட்டுள்ள வடக்கு

- கிழக்கு மாகாணத்தில் வசிக்கும் அனைத்துச் சமூகங்களும் ஏன் ஒன்றினைந்து வாழ முடியாது.

ஆ. பெரும்பான்மை வாதம் எதிர் அதிகாரப் பகிரவு

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகச் சூழ்நிலைகளின் கீழ் பெரும்பான்மை ஆட்சி ஜனநாயகமாகும். ஆனால் பல்லின மக்கள் வாழும் சமூகத்தில் அமைந்துள்ள நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத் தில் பெரும்பான்மைவாதமானது “பெரும்பான்மையின் அடக்குமுறை ஆட்சிக்கே இட்டுச் செல்லும். இதன் காரணமாகத் தான் பெரும்பான்மைவாதத்திற்கு எதிராக சம வலுவடன் எதிர்த்துச் செயலாற்றக் கூடியதாகவே “அதிகாரப் பகிரவு” எனும் கருத்துப் படிவம் உள்ளது.

முன் றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் நாடாளுமன்றத்திலும் ஒரு தேசிய கருத்துக் கோட்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு அதிகாரப் பகிரவு யோசனைகள் அரசியல் யாப்பில் இணைக்கப்பட்ட பின்னர் பிராந்தியத்திற்கு வழங்கப்பட்டவைகளை திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ள அல்லது இனப்பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டவைகளைத் திரும்பவும் எடுத்துக் கொள்ள, எதிர்காலத்தில் இதேவகையில் செயற்படாமல் இருப்பதை யாரால் தடுக்கமுடியும். திரு. கேதீஸ்வரன் லோகநாதனைப் பொறுத்தவரை இத்தகையதோர் பிரச்சனைக்கு யோசனைகளில் எந்தவித பதிலுமில்லை என்பதுதான்.

முடிவுரைக் குறிப்புக்கள்

சிங்கள அரசியல் சமூகத்திலுள்ள தீவிரவாதப் பகுதியினரால் முன்வைக்கப்படும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட “அச்சங்களைப்” போக்குமுகமாக அதிகாரப் பகிரவு யோசனைகளிலுள்ள சார்பான் அம்சங்களின் முனைப்புக்களைக் குறையச் செய்யும் முயற்சிகள் எடுக்கப்படுமானால், “தமிழ் அரசியல் சமூகமானது, கொடுக்கப்பட்டவைகள், அதன் அனுமதியின்றி திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்படாது என்பதற்கான உத்தரவாதம் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவது

நியாயமானதாகவே இருக்கும்". அத்தகைய உத்தரவாதம் ஒன்றை அரசியல் யாப்பில் இணைப்பது பேச்சு வார்த்தைக்குரிய ஒரு விடயமாகும் என மேலும் அவர் கூறினார்.

பொதுக் கருத்தொன்றை எட்டுவது எவ்வாறு?

பொதுக்கருத்தொன்றை எட்டுவது எவ்வாறு என்பதனை திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன் தனது பங்களிப்பில் வலியுறுத்தினார். அவரின் பங்களிப்பு பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

பொதுக்கருத்தொன்றை உருவாக்கும் இலக்குத் தொடர்பான வழிமுறை மற்றும் சந்தர்ப்பம் என்ற அம்சத்தை திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன் தமது உரையின்போது வலியுறுத்தினார். அவரது 45 ஆண்டுகால அரசாங்க சேவையின் அனுபவங்கள் இந்த அம்சத்தினை வலியுறுத்த உதவக்கூடும் எனவும் அவர் கூறினார். இந்த 45 ஆண்டு காலப்பகுதியில் பதவியில் இருந்த பல்வேறு அரசாங்கங்கள் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு மிகவும் சிறப்பான சில யோசனைகளை வைத்திருந்தன. ஆனால் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து கிளம்பிய எதிர்ப்புக்களின் காரணமாக அந்த அரசாங்கங்கள் தாம் எடுத்திருந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து பின்வாங்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

உதாரணமாக, திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன் ஒரு உதவி அதிகாரியாக திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவின் கீழ் பணியாற்றியபோது தமிழரசுக்கட்சியின் தலைவரான திரு. செல்வநாயகத்துடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை அவர் எவ்வாறு ரத்துச்செய்தார் என்பதைத் தான் அறிந்திருந்ததாகக் கூறினார். அதேபோன்று, 1968ம் ஆண்டில் பிரதமராகவிருந்த திரு. டட்லி சேனநாயக்கவினது செயலாளராகப் பணியாற்றியபோது அவரும் திரு. செல்வநாயகத்துடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை எவ்வாறு ரத்துச் செய்தார் என்பதையும் அதேபோல் அறிந்திருந்தார். 1980களில் ஆரம்பக் காலப்பகுதியில், மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட போது, நடுவன் அரசானது அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் ஏற்பட்ட பெரும் சிக்கல்களையும் நினைவு கூர்ந்தார். அத்தோடு அன்மைக் காலத்தில், திரு. பிரேமதாசாவின் ஆட்சிக்காலத்தின் போது

அனைத்துக் கட்சி மகா நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட கதியினையும் ஞாபகப்படுத்தினார்.

அவர் தனது பல்லாண்டு கால அனுபவங்களின் பின்னணியில் பல்வேறான காலப்பகுதிகளில் வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குட்பட்ட விடயங்கள் எவை என்பதையும், சட்டம் மற்றும் அமுலாக்கல் தொடர்பான செயற்பாடுகள் சம்பந்தமாக நெருக்கமாகவும் அறியக்கூடிய நிலையில் இருந்தவர். அதனால் அவர் அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டம் தொடர்பாக எழுப்பப்படும் இரண்டு வகையான பிரச்சனைகளின் தொகுதிகளை ஆராய முனைந்தார். முதலாவது கருத்தோட்டமானது பரந்துபட்ட மக்கள் தொடர்பானதாகும். மற்றது, அரசாங்கத்துடன் இணைந்துள்ள கட்சிகள் உட்பட அரசியல் கட்சிகள் இந்தத் தீர்வுத் திட்டத்தை எவ்வாறு நோக்குகின்றன என்பதாகும்.

1. யற்றுயட்ட மக்கள்

தீர்வுத் திட்டம் தொடர்பான பரந்துபட்ட மக்கள் மனதில் பொதுவாக எழுந்த 5 கேள்விகளை திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன் இங்கு பட்டியலிட்டுக் காட்டினார்.

1. ஒற்றையாட்சி முறையிலிருந்து விடுபட்டு செல்லுமளவு எந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டியுள்ளது? வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் 50 வீதத்திற்கும் அதிகமான தமிழ் மக்கள் சிங்களவருடன் தொடர்ந்து வாழுவில்லையா? வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வெளியே 50 வீதத்திற்கும் மேலான தமிழ் மக்கள் வசிக்கிறார்கள் என்ற வாதத்திலிருந்து திரு. பிரட்மன் வீரக்கோனின் கருத்து வேறுபட்டுக் காணப்பட்டது. 1980ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சனத்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி இலங்கைத் தமிழர்கள் மொத்தச் சனத்தொகையில் 12.5 வீதமாக இருந்தனர். அப்போது நாட்டிலிருந்த 15 மில்லியன் மக்களில் 20 லட்சம் பேரே இலங்கைத் தமிழராக இருந்திருக்க முடியும். இவர்களில் 10 லட்சம் பேர் வடமாகாணத்திலும் 400,000 பேர் கிழக்கிலும் வாழ்ந்தனர். இந்த வகையில் வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியில் வாழ்ந்த 600,000 பேரும் 30 வீதத்தினரேயாவர்.

1983ம் ஆண்டின் பின்னர் சனத்தொகை பரம்பவில் பெருமளவு மாற்றம் நடந்திருக்கவேண்டும் என நாம் கருதலாம். ஏறத்தாழ 300,000 தொடக்கம் 400,000 வரையிலான இலங்கைத் தமிழர்கள் தற்போது நாட்டிற்கு வெளியே வாழ்ந்து வருவது தற்போது அனைவருக்கும் தெரிந்ததொன்று. உன்மையில் ஏறத்தாழ 100,000 பேர் வரையில் அகதிகளாக இன்றும் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக கொழும்பு, கம்பஹா மாவட்டங்களிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். ஆகவே இலங்கைத் தமிழர்கள் நாட்டின் சுகல பகுதிகளிலும் சிங்களவரோடு வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது கேள்விக்குரிய கூற்றாகும். மேலும் அன்மையில் காலியில் கடைகள் எரிக்கப்பட்ட சம்பவம் வடக்கு - சிழக்கிற்கு வெளியே உள்ள பிரதேசங்களில் சிங்களவரும் தமிழரும் ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றார்கள் என்ற என்னத்தைப் பொய்யாக்கியுள்ளது.

2. அப்படி ஒரு பிரச்சனை இருந்தாலும் கூட நாம் ஏன் இந்தளவு வழங்க சம்மதிக்கவேண்டும்? நாட்டின் சனத்தொகையில் 12.5 வீதமாக மட்டுமே உள்ள சிறுபான்மையினருக்கு நிலப்பரப்பில் 1/3 பகுதியையும் கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் 2/3 பகுதியையும் எவ்வாறு தாரை வார்க்க முடியும்?

வடமாகாணமானது மொத்த நிலப்பரப்பில் 13.4 வீதத்தைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை கிழக்கு மாகாணமானது மொத்த நிலப் பரப்பில் 14.9 வீதத்தைக் கொண்டுள்ளது. இரண்டு மாகாணங்களிலும் காணப்படும் நிலத்தின் மொத்தம் 28.3 வீதமாகும். இது தற்போது கூறப்படுவது போல் இலங்கையின் நிலப்பரப்பில் 1/3 பகுதியல்ல. அத்தோடு அவ்வாறு கூறுபவர்கள் வரண்ட வலய நிலம், ஈரவிப்பு வலய நிலம், மணல் நிலம், காடு சூழ்ந்துள்ள பிரதேசம் என்பவற்றிற்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளை எடுத்துக் காட்டுவதில்லை. அவர்கள் கூறும் இந்த நிலப் பரப்பில் அளவுகளை மட்டும் கூறுவது தவறான சருத்துக்கே இட்டுச்செல்லக் கூடியதாகவுள்ளது.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் அலகுகள் சம்பந்தமான பிரேரணைகளானவை, தற்போதுள்ள எல்லைகளை மீன் வரையரை செய்யும்போது சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம் மக்களின் நலன்களுக்கு எதிரான அகற்றும் நோக்கத்துடன் பேசித் தீர்வு காணுவதற்கு வழிவகுக்கின்றன. இந்த வகையில் மீளவரையரை செய்வதானது பாரம்பரிய சிராமங்களில் அல்லது குடியேற்றத் திட்டங்களில் வாழும் சிங்கள மக்கள் நியாயமான தொகையான நிலப் பிரேதசம், வடமத்திய மற்றும் ஊவா மாகாணங்களுடன் இணைப் பதில் கொண்டு போய் விடும். இது செயற்படுத்தப்படுமானால் வடக்கு-கிழக்கு பிரதேசத்தின் நில அளவு 20 லீதம் வரை குறையக்கூடும். இன் ஓரினத் தன்மை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதா இல்லையாவென்பது பிறிதொரு கேள்வியாகும் எனக்கூறிய திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன் அவர்கள் அதுபற்றி எந்த விதமுடிவுக்கும் வரவில்லை எனக் கூறினார். இது சிங்கள மக்களின் “இன்னொரு இனம் ஆளும் பிரதேசத்தில் தங்கி வாழுவேண்டிவருமோ” என்ற பயத்தைப் பெருமளவு நிச்சயமாகக் குறைக்கக்கூடும்.

3. இந்தத் தீர்வு யோசனைகள் சமஷ்டிக்கு வழிவகுக்காதா? சமஷ்டியானது பிரிவினைக்கு முதற்படியாகாதா? இது முழு நாட்டையுமே கைப்பற்றும் நிலைக்குக் கொண்டு செல்லாதா?

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் சமஷ்டிமுறை கோட்பாட்டுக்கு நெருங்கியதாகவுள்ளன என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அது தீங்கு பயக்கக் கூடியதாக இருக்குமெனக் கூறவியலாது என்றும், இந்த யோசனையைத் தாம் ஆதரிப்பதாகவும் திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன் மேலும் கூறினார். பிரிவினை ஏற்படும் என்ற சருத்தைப் பொருத்தவரையில், இலங்கை அரசாங்கத்தின் தன்னிச்சையான செயல் ஒன்றின் மூலம் பிரிவினை ஏற்படமுடியாது எனக்கூறிய திரு. வீரக்கோன் அத்தகைய பிரிவினை பலாத்காரத்தின் மூலமே ஏற்படுத்த முடியும் எனக் கூறினார். அவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் அதை அரசாங்கமானது தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தடுக்கமுடியும்.

அத்தோடு இலங்கை அரசாங்கத்தினால் பின்பற்றப்படும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும் இந்தப் பிரச்சினையுடன், குறிப்பாக இந்தியாவின் உறவுடன் தொடர்புடையது. அதாவது பிரிவினையை விரும்பும் பகுதி ஒன்றினை ஆதரிக்கும்படியாக உலகத்திலுள்ள எந்தவொரு நாட்டிற்கும் வாய்ப்பு இல்லாத வகையில் செயற்படவேண்டியிருக்கும்

4. கடந்த காலங்களில் அதிகாரப் பகிர்வு செயற்படவில்லையாதலால் இனியும் நாம் ஏன் அதைபற்றிக் கவலைப்படவேண்டும்?

பொதுவாக இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் பொருட்டு, 13வது திருத்தச் சட்டம், மாகாண சபை அமைப்பு என்பன இதற்கு உதாரணங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. 13வது திருத்தச் சட்டமும் மாகாண சபை அமைப்பும் வெற்றிபெறவில்லையென்பதால், அதற்குப் பதவியிலிருந்த அரசாங்கம் அதைச் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தவில்லை என்பதுதான் காரணம். அதாவது அதற்கு செயற்படுத்தக்கூடிய அரசியல் முனைப்பு இருக்கவில்லை.

மாகாணத்திற்குரிய விடயங்கள் எவ்வாறு “தேசியக்கொள்கை” மற்றும் “இசைவான பட்டியல்” என்ற பெயரில் தவறாகப் பயன் படுத்தப்பட்டதுபோல் மாகாணசபைக்குரிய விடயங்களைக் கைவசப்படுத்த “பிராந்திய செயலகங்கள் அமைப்பு முறை முறையும்” பாவிக்கப்பட்டது. அவைகள் எவ்வாறு இயங்கின என்பதைத் தான் அறிந்திருப்பதாகச் கூறிய பேச்சாளர் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை பயன்றதாக்கும் வகையில் எவ்வாறு “பிராந்திய செயலகங்கள்” பாவிக்கப்பட்டன என்பதையும் விளக்கினார். இதே தவறுகள் பிராந்திய சபை அமைப்புப் பிரேரணைகளில் உள்ளடக்கப்படக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தினார். பிராந்திய சபைகளானவை நேரடியாக பிராந்திய மந்திரி சபையின் கீழ்த்தான் இயங்கவேண்டும் என்றும், அவைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இயங்கவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். அத்தோடு “பிராந்திய சபைகள்” பலன் தரத்தக்க அமைப்பாக

இயங்கவேண்டுமானால், நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியாட்சி முறை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று திரு. வீரக்கோன் வற்புறுத்தினார்.

5. தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளை இல்லாமல் செய்த பிறகு அதிகாரப் பசிர்வு யோசனைகளை நடைமுறைப் படுத்தினால் என்ன?

மக்களிடம் காணப்படும் இந்தவிதமான கருத்தானது ஜயத்திற்கு இடமின்றி குறைபாடுடையது எனத் திரு. வீரக்கோன் எடுத்துக்காட்டினார். தமிழ்மீவிடுதலைப் புலிகளை இல்லா தொழிப்பதற்காகக் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியிலேயே முடிந்துள்ளது. மக்களில் நிலைத்துத் தங்கியிருக்கின்ற தன்மையும், மக்களிடமிருந்து, விரட்டியடிக்க முடியாத தன்மையும் கொண்ட கெரில்லா இயக்கமொன்றின் இயல்புதான் இதற்குக் காரணமாகும். உலகெங்கிலும் கிடைக்கக்கூடிய அனுபவங்களிலிருந்துதான் நாம் இதைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்துள்ள “சிங்களப் படையாகத்தான் இலங்கை இராணுவத்தை தமிழர்கள் நோக்குகின்றார்கள். அதனால் அவர்கள் அதற்கு எதிராகச் செயற்படத் தூண்டப்படுகிறார்கள். இறுதியாக, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் அழித்தொழிக்கப்பட்டாலும், இன்னொரு விடுதலைப் புலிஅமைப்போ அல்லது வேறு பெயரினால் அழைக்கப்படக் கூடிய இன்னொரு அமைப்போ தமிழ்தேசிய இயக்கத்தினால் தோற்றுவிக்கப்படலாம். ஆகவேதான் இராணுவத்தீர்வு என்பது ஒரு இறுதியான தீர்வாக இருக்க முடியாது எனத் திரு. வீரக்கோன் வலியுறுத்தினார்.

6. தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் தான் இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல், யோசனைகளை நிராகரித்து விட்டார்களே. இனி எதற்காக அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடரவேண்டும்? மக்களின் மனங்களையும் சிந்தனைகளையும் வெற்றிகொள்ள முயற்சிக்கிற அதேவேளை இராணுவத் தீர்வையும்

வலியுறுத்தும் “இரண்டு வழிக்கொள்கை” யின் பயனுடைமை தொடர்பாகச் சந்தேகங்களைத் தெரிவித்த, திரு. பிரட்டமன் வீரக்கோன், அத்தகைய கொள்கைகூட அதன் இலக்கினை அடைவதற்கான முயற்சிகளை முன்னெடுத்துச் செல்லவும், அவ்விலக்கினை எய்தவும் மேலும் சில பிரேரணைகள் தேவையாகவிருக்கும் எனவும் கூறினார்.

2. அரசியற் கட்சிகளின் நிலை

ஜக்கிய தேசியக் கட்சியானது இவ்யோசனைகள் தொடர்பான இன்னும் தனது நிலைப்பாட்டை முன் வைக்கவில்லை. சட்ட ரீதியான திருத்த ஏற்பாடுகள் சமர்ப்பிக்கப்படும் வரையில் அது காத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதேவேளை மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை முற்றாக எதிர்ப்பதாகத் தெரிகின்றது.

ஆனால் தற்போதைய அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் சில கட்சிகளின் அதிகாரப்பரவலாக்கல் யோசனைகள் சம்பந்தமான நிலைப்பாடு கூட மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே உள்ளது. உதாரணமாக ஐனநாயக ஜக்கிய தேசிய முன்னணியானது வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களை ஒன்றிணைப்பது சம்பந்தமாக வேறுபட்ட கருத்தையே கொண்டுள்ளது. அத்தோடு அக்கட்சி எல்லைப் பகுதிகள் மீன் வரையப்பட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாண ஒன்றிணைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுமா என்பது கூடத்தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அதே சமயம் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சில முக்கியமான அமசங்களைத் தொட்டுக்காட்டியுள்ளது. 9 பிராந்திய சபைகளுக்குப் பதிலாக 4 பிராந்திய சபைகள் ஏற்படுத்தலாம் எனத் திரு. தொண்டமான் சமர்ப்பித்த யோசனைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டது. வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம் மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க எல்லை மீன்வரையறை தேவைப்படும் பட்சத்தில் மத்தியமாகானத்தில் வாழும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும் கூட பிராந்திய எல்லை மீன்வரை ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும் எனவும் அவரது யோசனைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இது இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ்டன் எந்த வகையில் கருத்தொற்றுமை

காணுவது என்ற கேள்வியைத் தோற்றுவித்துள்ளதாகத் திரு. வீரக்கோன் கருதினார்.

இணைக்கப்பட்ட வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாகத்தை தமிழ்மீ விடுதலைப்புவிகளுக்கு வழங்கவேண்டும் என்ற தொண்டமானின் நிலைப்பாடானது இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசன் எவ்வாறு கருத்தொற்றுமை காணுவது சம்பந்தமான இன்னொரு பிரச்சனையாகும். அத்தோடு ஒதுக்கப்பட்ட பட்டியலிலும், பிராந்தியப் பட்டியலிலும் ஒரே விடயங்கள் சம்பந்தமாக இசைவாக செயற்பட வேண்டியிருப்பதால், இசைவான பட்டியல் மீண்டும் அவதரித்திருப்பதாக இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் கூறுகின்றது.

அதேபோன்று பிராந்திய சபைகளைக் கலைப்பதற்கான அதிகாரங்கள் தொடர்பாகச் சில தமிழ்க் கட்சிகள் தமது கவலைகளை வெளியிட்டுள்ளன. அதே சமயம் இலங்கை மூஸ்லீம் காங்கிரசம் “உப பிராந்தியக் கூறுகளை” வரையரை செய்வது சம்பந்தமாகவும் தொடர்பற்ற மூஸ்லீம் மக்கள் வாழும் பகுதிகள் சம்பந்தமாகவும் தமது கவலையைத் தெரிவித்துள்ளது.

முடிவுரைக் குறிப்புக்கள்

முடிவுரைக் குறிப்புக்களாக திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன் பின்வருமாறு கூறினார். அரசியல் திட்டக் காரணங்களுக்காக இவ்வகையான கலந்துரையாடல்கள் முக்கியமானதாகவிருக்கும். அதேவேளை, அவை ஜனநாயகத்தின் ஒரு தேவையுமாகும். ஆனால் இதன் காரணமாக இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளால் தமிழ் மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களை ஈடுசெய்யுமுடியாது போகலாம்.

மறுவகையில், இவ்வாறு பல்வேறு அமைப்புகளும் தமது நிலையில் மாற்றமின்றி இருக்குமானால், அரசாங்கமானது பொது மக்களாலும் அரசியல் கட்சிகளாலும் எழுப்பப்பட்ட அனைத்துக் கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படலாம்.

திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன் தனது பேச்சை பின்வருமாறு முடித்தார்:-

“காலத்தைத் தாண்டிய அரசியல் துணிவாற்றல்தான் முடிவான தேவையாகும். உண்மையான சவாலானது உள்ளிருந்து தான் - அதாவது அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களின் அதிகாரங்களை விட்டுக்கொடுக்கும் விடயத்தில்தான் சவால்கள் ஏற்படக்கூடும்”

3. அதிகாரப் பரவலாக்கலும் அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்களும்

திரு. ரவுப் ஹக்கீம் தனது பேச்சின் ஆரம்பத்திலேயே பின்வருமாறு கூறினார். வடக்குக்-கிழக்குப் பகுதிகளிலுள்ள மூஸ்லீம்கள் நெருக்கமாக வாழும் பகுதிகள் தொடர்பான அதிகாரப் பரவலாக்கல் கூறு சம்பந்தமாக அவர் பேசுவதாக எதிர்பார்க்கப்பட்டபோதும், தான் அது தொடர்பாக தமது கருத்துக்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ள விரும்புவதாகக் கூறினார். ஏனெனில் இவ்விடயம் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை ஆக்கவோ அல்லது அழிக்கவோ கூடிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகும். ஆகவே இது தொடர்பான அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களுடன் தனிமையில் கலந்துரையாட விரும்புவதாக அவர் தெரிவித்தார். ஆயினும் அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தம் தொடர்பாக தனது கட்சியான இலங்கை மூஸ்லீம் காங்கிரஸ் கட்சியின் எண்ணங்களை இங்கு கூற விரும்புவதாக அறிவித்தார்.

இலங்கை மூஸ்லீம் காங்கிரஸ் அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் தொடர்பான விடயத்தை முன்று கோணங்களில் நோக்குகின்றது.

1. தேர்தல் தொகுதி சீர்திருத்தமும் பிரதிநிதித்துவமும்.
2. வட மாகாண மூஸ்லீம் அகதிகளின் பிரச்சனை மற்றும்.
3. அதிகாரப் பரவலாக்கல் கூறு என்பவைகளே அவைகள்.

அ. தேர்தல் தொகுதி சீர்திருத்தமும் பிரதிநிதித்துவமும்

இலங்கை மூஸ்லீம் காங்கிரஸைப் பொறுத்தவரையில் தேர்தல் தொகுதி சீர்திருத்தங்கள் மிக முக்கியமானவைகளாகும். சிறுபான்மையினர் புறநகர்ப்பகுதிகளில் மாத்திரம் தான் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதில்லை;

மத்தியிலும் அதிகாரம் பகிர்ந்து கொள்ளப்படவேண்டும். ஆகவே, தேர்தல் தொகுதி சீர்திருத்தமும், தேசிய நாடாளுமன்றத்தில் நியாயமான பிரதிநிதித்துவமும் முஸ்லீம் மக்களுக்கும் தனது கட்சிக்கும் பிரதானமாக முக்கியத்துவம் பெறும் விடயங்களாகும்.

ஆ. வடக்கு மாகாண முஸ்லீம் அகதிகள்

வட மாகாண முஸ்லீம் அகதிகள் விடயமானது இலங்கை முஸ்லீம் காங்கிரஸைப் பொறுத்தவரையில், மனக்குமுறையும், பரபரப்பையும் ஏற்படுத்தக்கூடியதோர் விடயமாகும். ஆகவே இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரச்சனைக்கு நீடித்து நிற்கக்கூடிய ஒரு முழுமையான அரசியல் தீவுதான் அவசியமானதாகும். இப்பிரச்சனை இலங்கையைப் பொறுத்தவரை மிக விசேடமானதாகக் கணிக்கலாம். ஏனெனில் உலகத்தில் - பர்மா நாட்டைத் தவிர - வேறு எங்கும் இதற்கு இணையான பிரச்சனை இல்லை என்று கூறலாம்.

வடக் கிலிருந்து டுலம் பெயர் ந்த அகதிகள் வேறு அகதிகளிலிருந்து வித்தியாசமானவர்கள். ஏனெனில் அடிப்படையில் தமிழர்களைப் போன்று வெளிநாடுகளில் அகதி அந்தஸ்தை கோருபவர்கள் அல்ல. மாறாக இந்த முஸ்லீம் அகதிகளோ உள்நாட்டிலே இடம் பெயர்ந்தவர்களாக, இலங்கையில் பலவேறு பகுதிகளில் அகதிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். வெளியேற்றப்பட்ட அவர்களின் சொந்த இடங்களுக்கு மீண்டும் கெளரவத்துடன் சென்று குடியேறும் நாள் ஒன்றினை அவர்கள் எதிர்ப்பார்த்து பரிதாபகரமாக அகதிகள் முகாம்களில் தளர்ச்சியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆகவே, வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய தீர்வை பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு நிறுவன ஏற்பாடுகளும் அரசியல் யாப்பு உத்தரவாதங்களும் அவசியமானதாகும்.

இ. அதிகாரப் பறவலாக்கல் யோசனைகளும், கருத்தொற்றுமைக்கான தேடலும்,

அதிகாரப் பறவலாக்கல் சம்பந்தமான பொதுக் கலந்துரையாடல்களில் தனது பிரதிநிதிகளை அனுமதிப்பதில்லை

என்ற ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் தீர்மானம் குறித்து தான் கவலைப்படுவதாக திரு. ரவுப் ஹக்கீம் தெரிவித்தார். செல்வாக்கு மிக்க அரசியல் சக்தியாகவும் மாற்று அரசாங்கமொன்றை அமைக்கக் கூடியதாகவுமள்ள ஜ. தே. கயினது இது விடயம் தொடர்பான நிலைப் பாட்டினை மக்கள் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

பொது விவாதங்களில் ஜ. தே. க. கலந்து கொள்ளாதவிடத்தும், பத்திரிகைச் செய்திகள் பிற அறிக்கைகள் மூலம் அக்கட்சி எவ்வாறான நிலைப்பாட்டினை எடுக்கலாம் என்பதை நாம் ஊசிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. முன்னைய அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட மங்கள முனிசிப்க குழுவின் சிபாரிசுகளை ஆதரிக்கக் கூடும். இக்குழுவின் அறிக்கையானது அடிப்படையில் இந்தியாவிலுள்ள அரசியல் யாப்பினை சிபாரிசு செய்ததோடு, தற்போது இனைக்கப்பட்டுள்ள வடக்கு-இழக்கு மாகாணங்களைப் பிரித்திடவேண்டுமெனவும் பரிந்துரை செய்திருந்தது. ஆயினும் இந்த சிபாரிசுகள் தமிழ்க் கட்சிகள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியனவாக இருக்கும் எனக் கூற முடியாது. அவ்வாறு இருந்தபோதும் இந்தியாவினது அரசியல் யாப்பானது சமஷ்டி பண்புகள் கொண்ட ஒற்றையாட்சி முறை எனவும் திரு. ரவுப் ஹக்கீம் அபிப்பிராயப்பட்டார்.

நிலைமை இவ்வாறு இருந்தபோதும், கருத்தொற்றுமை ஏற்படுவதற்கான நம்பிக்கை ஓளி அடிவானத்தில் தெரிவதாக அவர் வலியுறுத்திக் கூறினார். மேன்மை மிகு ஜனாதிபதி 1995 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மே திகதி வெளியிட்ட தனது கொள்கைப் பிரகடனத்தில் பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தை சுட்டிக்காட்டியிருந்ததை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அந்தக் குறிப்புக்கள் கருத்தொற்றுமைக்கான ஒரு அடிப்படையாக அமையக்கூடும் என திரு. ஹக்கீம் அபிப்பிராயப்பட்டார்.

கருத்தொற்றுமை கானுவதற்கான இன்னொரு சாதகமாகக் காணப்படும் அம்சம் காமினி திசநாயக்க அவர்களின் யோசனைகளாகும். இந்த நல்ல மாற்றங்களைக் கொண்டு வரக்கூடிய யோசனைகள் சம்பந்தமாக ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் தற்போதைய

தலைமை எந்தவிதக்கருத்தும் கூறவில்லை. அத்தோடு சிறுபான்மையினர் சம்பந்தமான தேர்தல் விஞ்ஞாபனப் பரப்புரைகளின் அனுபவங்கள் நம்பிக்கை தருவனவாக இல்லை என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். இலங்கை முஸ்லீம் காங்கிரஸானது இவ்வாறானதொரு அனுபவத்தை ஜனநாயக மக்கள் கூட்டணியினது தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் தொடர்பாக எதிர் நோக்கியது. (அப்போது இ. மு. கா. வானது ஐ. ம. கூ. யின் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னர் ஐ. ம. கூ. யிலிருந்து விலக வேண்டியிருந்த போதும், பொதுத் தேர்தலின் பின்னர் மூலங்கா சுதந்திரக்கட்சியினது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஐ. ம. கூ. யினது தேர்தல் பரப்புரையை - குறிப்பாக இனப்பிரச்சினை தொடர்பான யோசனைகளை - மறுதலிப்பதாக அறிவித்ததை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். ஆகவே தான் காமினி திசநாயக்காவின் தேசிய பிரச்சனை தொடர்பான யோசனைகளை ஜக்கிய தேசிய கட்சி எவ்வாறு நோக்கும் என்பதனை நாம் ஊகிக்கலாம் என திரு. ரவுப் ஹக்கீம் கூறினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து திரு. ஹக்கீம் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளுக்கான சமீபத்திய இனைப்பான “பிராந்திய சபைகளினைக் கலைக்கும் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள்” சம்பந்தமாக தனது கருத்துக்களை முன் வைத்தார். ஐ. தே. கட்சியின் தனிப்பட்ட கலந்துரையாடல்களில் தெரிவித்த சில எதிர்ப்புக்களைத் தளர்வடையச் செய்வதற்காகத்தான் ஜனாதிபதி இவ்வாறு பிரஸ் தாபித் திருக் கக்கூடும் என அவர் அபிப்பிராயப்பட்டார். பேராசிரியர் ஜி. எல். பீரிஸ் அரசாங்கத்தின் சார்பில் கருத்துத் தெரிவிக்கும்போது, பிராந்திய சபைகளை கலைக்கக்கூடியதான் அதிகாரங்கள் விசேட சந்தர்ப்பங்களில் - அதாவது நாட்டின் ஒற்றுமையையும் இறைமையையும் பாதிக்கக்கூடிய ஆயுதக் கிளர்ச்சி மற்றும் ஆயுதக் கலகம் போன்ற சமயங்களில் - மட்டும் பாவிக்கப்படும் என உறுதியளித்துள்ளார். மேலும் ஜனாதிபதி அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பிரதம மந்திரியின் ஆலோசனையுடன்தான் பிராந்திய சபைகளைக் கலைக்கலாம். பிரதமமந்திரியும் அத்தகைய அதிகாரப் பிரயோகங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு 10 நாட்களுக்குள் பாராளுமன்றத்தில்

சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகள் இருக்கும். அத்தோடு அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஆணைக் குழுவிற்கு மேன்முறையிடு செய்யும் உரிமை உண்டென்பதும் ஒரு கட்டுப்பாடாகும்.

பிரிவினை பற்றிய பீதி பற்றிக் குறிப்பிட்ட திரு. ஹக்கீம், ஒன்றியத்திலிருந்து தன்னிச்சையாக ஒரு பிராந்தியம் விலகிக்கொள்ளும் உரிமையானது வெளிப்படையாகவே சமஷ்டி கொள்கைக்கு விரோதமானதாகும். மாறாக, ஒரு சமஷ்டி அரசியல் அமைப்பிலிருந்து பிரிந்து செல்வதற்கு எதிரான உரிமையை மறுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் அவசியமற்றதாகும். இது தான் சமஷ்டி முறையினையும் கூட்டமைப்பு முறையினையும் வேறுபடுத்தும் முனைப்பான அம்சமாகும். ஆனால் சட்ட ரீதியான பிரிவினை சாத்தியமற்றதொன்றாக இருந்தபோதும் அரசியல் ரீதியாக அது சாத்தியமானதாக இருக்கலாம் என்பதை அவர் ஒத்துக்கொண்டார். அத்தகைய நிலைகளுக்கு ஏற்பவே இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரைக் குறிப்புக்கள்

மத்திய அரசுக்கு முழுமையாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள் மற்றும் அதிகாரங்களைப் பொறுத்தவரை, அவைகள் தொடர்பான எந்தவித சச்சரவும் எழும்புவதற்கில்லை. ஆனால் பிராந்தியங்களுக்கு பகிர்ந்தனிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பொறுத்தவரையில் பெரும் சச்சரவுகள் தோன்ற இடமுண்டு. குறிப்பாக 150 வருட மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சியின் கீழ் இருந்துவரும் இலங்கை போன்றதொரு நாட்டில், அத்தகைய குறைபடிகளை எதிர்நோக்க நாம் பழகிக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக, மத்திய அரசாங்கமானது பெரும் நிதி வழங்கும் அடிப்படை மூலமாக இருப்பதால், அது ஒரு காப்பாளர் என்ற வகையில் செல்வாக்கைக் காட்டிக்கொள்ளவும், தலையீடு உண்டுபண்ணக்கூடிய சினமுட்டும் தூண்டுதலை ஏற்படுத்தவும் கூடும். ஆனால் அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு பிரிக்கப்பட்டிருந்தால் சுதந்திரமான நீதிமன்ற அமைப்பின் உதவியுடன் அத்தகைய சச்சரவுகள் ஏற்படாதவாறு தடுக்கலாம்.

இறுதியாக திரு. ரவுப் ஹக்கீம் “அரசியல் என்பது சாத்தியமான தன்மையைக் கொண்ட கலையே தவிர, இது

விஞ்ஞான எடுகோள்கள்ல” என்ற குறிப்போடு தனது உரையை முடித்துக் கொண்டார்.

4 மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீடும் அதிகாரப் பரவலாக்கமும்

ஒரு சமநிலை

கலாநிதி விக்ரமரட்ன தனது முன்னுரையில் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளில் முக்கியமாக ஒரு அம்சத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசப் போவதாகத் தெரிவித்தார். பிராந்திய சபைகளைக் கலைத்தல் தொடர்பான ஏற்பாடுகள் மற்றும் மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீட்டுக்கான தேவை என்ற விடயத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் எண்ணங்கள் என்ற தலைப்பில் அவர் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புவதாகக் கூறினார். அத்தோடு அரசியல் யாப்பிற்கான 13வது திருத்தத்தின் ஏற்பாடுகளும் “இந்தியாவின் அனுபவங்களும்” என்பது பற்றியும் சுருக்கமாக கூறவிழைவதாகவும் தெரிவித்தார்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளைக் கலைப்பதற்கான அதிகாரங்களும் 13வது திருத்தமும்

அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஏற்பாடுகளில் பிராந்திய சபைகளைக் கலைப்பது தொடர்பான உறுப்புரை ஆளுனரின் பங்கு என்ற பகுதியில் மட்டும் காணப்படுகின்றது. “முதன் மந்திரியின் ஆலோசனையின் பேரில் பிராந்திய சபைகளைக் கூட்டவும், கலைக்கவும் கூட்டத்தை தள்ளிவைக்கவும் முடியும்” என்று உறுப்புரை கூறுகின்றது. இதை நாம் 13வது திருத்தத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால் பிராந்திய சபைகளை கலைப்பதற்கான ஆளுனரின் அதிகாரம் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது தெரியவரும். 154 பி என்ற உறுப்புரையில் தெளிவாகப் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. முதன் மந்திரியின் ஆலோசனையுடன் மாகாண சபையினைக் கலைக்கலாம்; நடைமுறையில் முதன் மந்திரியும் அவரது மந்திரிசபையும் பெரும்பான்மையை கொண்டிருக்கும்வரை பதவியில் தொடர்ந்திருக்கலாம். நடைமுறையில் ஆளுனரானவர் மாகாண சபைகளைக் கலைப்பதற்கான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைத்தான் இது குறிக்கின்றது.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையினை எடுத்துக்கொண்டால், திரு. வரதராஜப் பெருமாள் மிகத் தெளிவாக மேலதிகப் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் தன்னிச்சையான சுதந்திரப் பிரகடனம் (பின்னால் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன் னணியினால் அப்பிரகடனம் நிபந்தனைகளுடன் கூடியதொன்றாகக் கூறப்பட்ட போதும) கொண்டு வரப்பட்டபோது அப்போதைய அரசாங்கம் அந்த நடவடிக்கையைத் தடுக்க வேறு சட்ட ஏற்பாடுகளை நாடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 13வது திருத்தம் இத்தகைய சூழ்நிலையினைத் தடுப்பதற்கான வசதிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லையாதலால், விசேட கட்டப் பிரமாணங்களைக் கொண்டுவர வேண்டியதாயிற்று. 1990ம் ஆண்டின் 27ம் இலக்கத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் மாகாண சபைகள் சட்டம் திருத்தப்பட்டது.

குறிப்பிட்ட மாகாண சபையினது பெரும்பான்மை அங்கத்தவர்கள் தன்னிச்சையாக சுதந்திரப் பிரகடனத்தை ஆதரித்ததன் மூலம் அரசியல் யாப்பிற்கு அவமரியாதை ஏற்படுத்தி பதவிக்கான சுத்தியப்பிரமாணத்தை மீறியதாக இச்சம்பவம் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

இச்சமயத்தில் கலாநிதி விக்ரமரட்ன இந்த விடயம் அரசியல் யாப்பினது ஏற்பாடுகளுக்கு இசைவானதா? எனக் கேள்வி எழுப்பினார். இது அரசியல் யாப்பிற்கு முரணானது என வாதிட்டார். ஏனெனில் அவருடைய கூற்றின்படி, அரசியல் யாப்பினது 154 (ஆ) உறுப்புரையானது ஆட்சிக் கலைப்பிற்கான ஒரே வழியை மட்டும் வற்புறுத்துகின்றது. அவ்வகையான நேரத்தில் நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு சட்டமானது ஆட்சிக்கலைப்பிற்கான வேறு வழிகளை ஏற்படுத்தமுடியுமா? எனக் கேள்வி எழுப்பினார். அக்கேள்விக்குப் பதிலளித்த அவர் அவ்வாறு ஏற்படுத்தமுடியாது என வாதிட்டார். இந்தச் சட்டத்தை உயர் நீதிமன்றத்தில் எதிர்த்து வழக்குத் தொடராமல் விட்டது தூர்திஷ்டமானதென்றும், இதன் காரணமாக அரசியல் யாப்பு தொடர்பான விடயமானது ஊகத்திற்கிடமானதாகத் தொடர்கின்றது என்றும் மேலும் அவர் தெரிவித்தார்.

இதற்கு அடுத்ததாக, மாகாணசபையில் பெரும்பான்மை அங்கத்தவரின் ஆதரவை இழந்துவிட்ட தருணத்தில் கவர்னர்

சபையைக் கலைக்க முடியுமா? என்ற விடயத்தை அவர் எடுத்துக்கொண்டார். உதாரணமாக பெரும்பான்மை அங்கத்தவர்களின் நம்பிக்கையை இழந்த நிலையிலுள்ள முதன் மந்திரியின் ஆலோசனையின் பேரில் குறிப்பிட்ட மாகாணசபையில் முதன் மந்திரியின் கட்சி பெரும்பான்மை பலத்துடன் இன்றும் இருக்கும் வேளையில் எவ்வாறு சபையினைக் கவர்னரால் கலைக்கமுடியும்? இவ்வாறு ஒரு முதன் மந்திரி ஒருவர் தனது கட்சி அங்கத்தவர்களின் நம்பிக்கையை இழக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுவது எதிர்பார்க்கக்கூடியதுதான்.

கலாந்தி விக்சிரமரட்ன அவர்களின் கருத்துப்படி ஒரு மாகாண சபையினை, ஒரு கட்சியின் பெரும்பான்மை அங்கத்தவர்களின் நம்பிக்கையை இழந்த ஒரு முதன் மந்திரியின் ஆலோசனையின் பேரில் கலைக்க முடியாது. உறுப்புரை 154இன் படி மாகாண சபையின் பெரும்பான்மை அங்கத்தவரின் நம்பிக்கையை முதன் மந்திரியானவர் பெற்றிருக்கும் வரையில் தான் அவரின் ஆலோசனையைப் பெற்றுமுடியும் என்பது தெளிவாகின்றது என்றும் அவர் தெரிவித்தார். ஆகவே எப்போது ஒரு முதன்மந்திரி பெரும்பான்மை அங்கத்தவர்களின் நம்பிக்கையை இழக்கின்றாரோ, அப்போதிலிருந்து அவரின் ஆலோசனைகளுக்கு கவர்னரானவர் செவிமடுக்கத்தேவையில்லை என்ற தனது வாதத்தை விளக்க கலாந்தி விக்ரமரட்ன தென் மாகாண சபையினை உதாரணம் காட்டினார்.

“இந்திய அனுபவம்”

மாகாண சட்ட சபைகளைக் கலைப்பதில் கவர்னருக்குள் அதிகாரங்களை விளங்கப்படுத்த கலாந்தி விக்ரமரட்ன இந்திய அரசியல் அமைப்பினை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டார். இந்திய அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 163இன் படி கவர்னரானவர் முதன் மந்திரியின் ஆலோசனையின் பேரில் இயங்குவார் எனப் பொதுவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதே சமயம் மாகாண சட்ட சபையைக் கலைக்க முதன் மந்திரியின் ஆலோசனை தேவை என்றவாறான குறிப்பைக்கவனத்தில் எடுக்காது கவர்னருக்கு சட்டச் சபையைக் கலைக்க அதிகாரம் உண்டு என்று உறுப்புரை 174 கூறுகின்றது.

நெருக்கடிகளின்போது மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீடு என்ற விடயத்தை பேச்சாளர் அடுத்ததாக எடுத்துக்கொண்டார். யுத்தம், வெளிநாட்டு ஆக்ஷிரமிப்பு, ஆயுதக் கிளர்ச்சி போன்ற சூழ்நிலைகளின்போது அவசரக்காலத்தைப் பிரகடனப்படுத்தலாம் என உறுப்புரை 352 கூறுகின்றது. 44வது சட்டத்தின் மூலம் “உள்ளூர் நெருக்கடி” என்று முன்னர் உபயோகிக்கப்பட்ட வார்த்தை “ஆயுதக் கிளர்ச்சி” என மாற்றியமைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் “உள்ளூர் நெருக்கடி” என்ற வார்த்தையை மத்திய அரசாங்கம் பிழையான வழிகளில் பாலித்ததேயாகும். அவ்வாறான துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுக்கும் முகமாக அவ்வாறான கலைப்பை மந்திரி சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அத்தோடு அவசரகால நிலை பிரகடனப்படுத்தப்படும் போது லோக சபை மற்றும் ராஜிய சபை என்ற நாடாளுமன்றத்தின் இரு சபைகளும் அனுமதி வழங்கவேண்டும். ஆயினும் இங்கு கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், அவசரகாலப் பிரகடனத்தின் போது மாகாண சட்ட சபையும், நிறைவேற்று அதிகாரப் பிரிவும் தொடர்ந்து இயங்கும். அவ்வேளையில் இவைகளைக் கலைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் எதுவுமில்லை.

உறுப்புரை 356இன் கீழ் ஏற்படுத்தப்படும் “ஜனாதிபதி ஆட்சி” இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இன்னொரு சச்சரவுக்குரிய விடயமாகும். இலங்கையில் கூட அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளின் கீழ் மத்திய அரசாங்கம் தலையீடு செய்ய இத்தகைய ஏற்பாடுகளை உருவாக்கவேண்டும் எனச் சிலரால் தற்போது சிபாரிசு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. “மாகாணத்தின் அரசியலமைப்பு இயந்திரத்தின் இயலாத நிலை” நிலவுவதாகக் கூறும் கவர்னரின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் இந்திய அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 356 ஆனது “ஜனாதிபதி ஆட்சி” ஏற்படுத்த வழி செய்கின்றது. “ஜனாதிபதி ஆட்சியின் கீழ் ஜனாதிபதியானவர் மாகாண அரசாங்கத்தின் அனைத்து அல்லது எந்தவொரு செயற்பாட்டையும் மேற்கொள்ளுவார்; மாகாண அரசாங்கத்தில் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை மத்திய நாடாளுமன்றம் செயற்படுத்தும் ஆனை பிறப்பிப்பார். மாகாணத்தின் எந்தவொரு அதிகாரக்குழு அல்லது சபை என்பது தொடர்பான

அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளை நிறுத்தி வைத்தல் உள்ளிட்ட தற்செயலான மற்றும் அதன் விளைவாகப் பின்தொடரும் பிற ஆணைகள் என்பவற்றையும் பிறப்பிப்பார்”.

உறுப்புரை 356 ஆனது உண்மையில் பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடியது என கலாநிதி விக்ரமரட்ன கருதினார். மத்திய அரசு மாகாண சட்டசபையினை இடை நிறுத்தவும் அல்லது கலைக்காவும் உறுப்புரை 357 வழி செய்கின்றது. நடைமுறையில் இதுமத்தியில் ஆளும் கட்சியின் நலன்களைக் காப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட பரந்தாளவிலான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு இட்டுச்சென்றது. உறுப்பு 356 இன் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் பாரதூரமான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளானதை இந்தியாவில் அரசியலமைப்பு வித்தகர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். இந்திய அரசியலமைப்பினை வரைந்தவர்களின் ஒருவரான கலாநிதி அம்பேத்கார் உறுப்புரை 356 ஒரு உயிரற்ற வார்த்தையாகவும் அவ்வறப்புரை “இறுதியான ஆயுதமாக”ப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என நம்பினார். ஆனால் அவரின் நம்பிக்கை நிறைவேறவில்லை.

திரிசங்கு நிலையும் சிபாரிசுகளும்

மத்திய அரசாங்கம் தலையீடு செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் கட்டாயம் தேவைதான். ஆனால் அத்தகைய அதிகாரங்கள் பிராந்திய சபைகளைத் தான்தோன்றித்தனமாகக் கலைப்பதை தவிர்ப்பதற்கான தெளிவான வழிகாட்டுதல்களைக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். இந்திய அனுபவங்கள் இதைத் தான் உணர்த்துகின்றன. இதை உறுதி செய்யும் முகமாக அத்தகைய மாகாண சபைக்கலைப்புக்கு நாடாளுமன்றம் $\frac{2}{3}$ அல்லது $\frac{3}{4}$ பெரும்பான்மையிடன் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் எனச் சட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். வடக்கு - கிழக்கு சபையானது சிறுபான்மையினரின் ஆதரவின்றி கலைக்கப்படமுடியாது என்பதையும் இது உறுதிப்படுத்தும். அத்தோடு இத்தகைய விடயங்கள் உயர் நீதிமன்றத்திற்குக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் எடுத்துச் செல்லவும் விசேட சட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். உயர்நீதிமன்றம் அத்தகைய எந்தவொரு ஆணையையும் விலக்காவும், மீண்டும் சபையை இயங்கச் செய்யும் அதிகாரத்தையும் கொண்டிருக்க

வேண்டும். இவ்விடயத்தை ஆராய்வதற்கு அரசியலமைப்பு சபை பொருத்தமானதாக இருக்காது. ஏனெனில் அவ்வாறான சபையில் பிரதமமந்திரியும், பிராந்திய சபைகளின் முதன் மந்திரிகளுமே அங்கம் வசிப்பார்கள். வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையினைப் பொருத்தவரை இது போதிய பாதுகாப்பாக அமையமுடியாது.

முடிவுரைக் குறிப்புக்கள்

கலைப்பு ஒன்று தான் மத்திய அரசாங்கம் மாகாணசபையில் தலையிடுவதற்கான வழியல்ல. உதாரணமாக மாகாண சபைகளை இடை நிறுத்தி வைக்கவும் அல்லது சபையினைக் கலைக்காமல் வேறு வழிகளை நாடவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படலாம் எனக் கூறிய கலாநிதி விக்ரமரட்ன தொடரும் கலந்துரையாடவில் இந்த குறிப்பிட்ட விடயம் எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம் எனவும் நம்பிக்கை தெரிவித்தார்.

திரு. சானக அமரதுங்க தனது பேச்சில் முக்கியமான பின்வரும் இரண்டு விடயங்கள் குறித்து கருத்துத் தெரிவிக்க விரும்புவதாகக் கூறினார். அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் குறித்த பொது விமர்சனங்களில் சில முக்கிய அம்சங்கள் சம்பந்தமாகவும், மேலும் தெளிவும் விரிவும் படுத்த வேண்டி தேவையுள்ள அம்சங்கள் உள்ளிட்ட அந்த யோசனைகளில் விடுபட்டுப்போன சில பகுதிகள் சம்பந்தமாகவும் அவர் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

மரபுரிமையுடையது என்ற கற்பனைப் புனைவுகள் சம்பந்தமான பொது விமர்சனம்

19ம் நூற்றாண்டின் பிரித்தானிய வரலாற்றிற்கு சமமானதொரு வரலாற்றுப் பின்னணியுடன் கூடிய மரபுரிமையுடையது என்ற கற்பனைப் புனைவுகள் தொடர்பான குறிப்பிட்ட போக்குகளை திரு. சானக அமரதுங்க யோசனைகள் சம்பந்தமான விமர்சனங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுத்து விளக்க முயன்றார். மரபுகள் என்ற கற்பனைப் புனைவானது பல்வேறு பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட அண்மைக்காலத்திய கோட்பாடாக இருந்தும் கூட அவைகள் பழைய காலத்தோடு தொடர்புடையவை

என்றும், அவற்றினின்றும் பிரிக்க முடியாதவை என்றும் முடிச்சப்போடுகின்றது. இந்த மரடுகள் எல்லாம் சமீபகாலத்தில் தோன்றியவை என்பதை நாம் இங்கு வலியுறுத்த வேண்டும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பான பெரும்பாலான விமர்சனங்கள் இந்த மரடு என்ற புனைஷ்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே. உதாரணமாக “ஸ்ரீலங்கா ஏக்சிய சங்விதானய” என்ற சங்கம் அண்மையில் நடத்திய பொதுக்கூட்டத்தில் இலங்கை 2500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒற்றையாட்சி நாடாகவே இருந்து வருகின்றது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தத் தீர்வு யோசனைகளை மட்டுமின்றி, எந்தத் தீர்வு யோசனைகளையும் எதிர்த்து வருபவர்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் இவ்வகைப் பேச்சுக்கள் வழக்கமானவை தான். கோல்புறுாக - கமறன் அறிக்கையினது சிபாரிசுகளின் விளைவாகவே இலங்கையில் ஒற்றையாட்சி முறையை ஒரு அரசியல் திட்ட அலகாக 1833ம் ஆண்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அக்காலம் வரையிலும் சில குறுகிய காலப் பகுதிகளில் சில குறிப்பிட்ட அரசர்கள் நாட்டை ஒற்றையாட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்திருந்தாலும் கூடப் பொதுவாக ஒற்றையாட்சிமுறையையின் கீழ் 1833ம் ஆண்டுக்கு முன் நாடு ஒற்றுமைபடுத்தப்பட்டதாக வரலாறு இல்லை. அரசியல் நிகழ்வுகள் எவ்வாறு தனிப்பட்ட மனிதர்களின் உள் நிலைக்குப் பொருந்தக் கூடியவாறு பிரிக்கப்பட்டுள்ளமை ஆச்சரியத்துக்குரிய விடயமாகும்

துட்டகெமுனு ராஜரட்ட இராஜதானியை மீண்டும் கைப்பற்றப் புறப்பட்ட வரலாறு பாடசாலையில் ஒவ்வொரு சிறுவர், சிறுமியருக்கும் கற்பிக்கும்போதே, நாட்டில் பல இராஜதானிகள் இருந்தன என்பது கூறப்படுகின்றது. துட்டகெமுனுவின் தாத்தா களனியிலுள்ள இராஜதானியில் மன்னராக இருந்த சமயம் அவனுடைய தந்தை ருகுணி இராஜதானியின் மன்னராக இருந்தார். அத்தோடு சப்புமல்குமாரன் 14ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பான இராஜதானியை வெற்றி கொண்டதாகக் கூறப்படுவதால், 14ம் நூற்றாண்டில் தனியான வழியில் ஆளப்பட்ட யாழ்ப்பான இராஜ்ஜியம் என்றொன்று இருந்திருக்க வேண்டும். அத்தோடு லோரன்சோ அல்மெயிடா புற்காற்றில் அகப்பட்டு எமது நாட்டை அடைந்தபோது யாழ்ப்பானம், கண்டி, கோட்டை என்ற

முன்று இராஜதானிகள் இருந்ததாக எல்லாப் பாடசாலைப் பாடப்படுத்தகங்களும் கூறுகின்றன, ஆகவே தான் இலங்கை 2500 ஆண்டுகளாக ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் இருந்ததாகக் கூறப்படுவது மரபு என்ற கற்பனை புனைவைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை விமர்சிப்பவர்களின் இன்னொரு “மரபு என்ற கற்பனைப் புனைவு” தான் ஒற்றையாட்சி முறையில்லாவிட்டால், நாட்டை ஒன்றுபடுத்தமுடியாது என்பதாகும். ஆங்கிலத்தில் Unity என்ற சொல்லுக்கும் United என்ற சொல்லுக்கும் சிங்களத்தில் வழமையாக “ஏக்கிய” என்ற சொல்லும், எக்சத் என்ற சொல்லும் பாவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இச்சொற்பிரயோகங்கள் வேண்டுமென்றே மக்களைத் தவறாக வழிநடத்தும் பொருட்டு, ஒற்றையாட்சி முறைக் கோட்பாட்டிலிருந்து விலகிச் சென்றால், நாட்டினது ஒற்றுமையை சரணடையச் செய்யவேண்டியிருக்கும் என வியாக்கியானம் செய்யப்படுகின்றது.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் முக்கிய கூறுகளாகவும், ஒப்பீடுகளாகவும் எடுத்துக் காட்டப்படுவை உண்மைக்குப் புறம்பானவைகளாகும். இதற்கு உதாரணமாக “ஸ்ரீலங்கா ஏக்கிய சங்விதான்ய” அமைப்பினது கூட்டத்தில் பேசிய ஒரு பெளத்த துறவியின் உரையை கலாநிதி அமரதுங்க எடுத்துக்காட்டினார். அக்கூட்டத்தில் அத்துறவி பேசும்போது பெர்வின் சவர் உடைத்து நொருக்கப்பட்ட போதுதான் ஜேர்மனி ஒன்றுபட்டதாகவும் இலங்கையும் அவ்வாறே 8 அல்லது 9 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறினார். இங்கு மறக்கப்படுவிட்டது என்னவென்றால் ஜேர்மனியானது ஒரு சமஷ்டிக் குடியரச என்பதும் அது தொடர்ந்தும் ஒரு சமஷ்டிக் குடியரசாகவே இருந்து வந்தது என்பதும்தான். ஆகவே தான் இலங்கை ஒரு சமஷ்டி ஆட்சியாக மாறினால் அது இலங்கை ஒன்றுபடுவதைத் தடுக்கும் என்பது எவ்வளவு வஞ்சகமானதும் முரண்பாடுமிக்கதுமாக உள்ளது. “இத்தகைய சாயல் படிந்த பிரச்சாரங்களில் பல்வேறு முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. பிழையான தகவல்கள், முரண்பட்ட எடுகோள்கள், நிறுவமுடியாத யூகங்கள்

போன்றவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழும்புகின்ற இத்தகைய பிரச்சாரங்கள் முறியடிக்கப்படவேண்டும்”

நிர்வாகப் பரவலாக்கல் சம்பந்தமான சில அம்சங்கள்

1) இரண்டு அவைகளுடன் கூடிய சட்டவாக்கு அமைப்பு

கலாநிதி அமரதுங்க தொடர்ந்து அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பான மிகவும் பிரச்சனைகளுக்குட்படாத விடயங்களையும் அந்த யோசனைகளில் குறிப்பிடப்படாத விடயங்கள் பற்றியும் தனது கருத்துக்களை முன்வைத்தார்.

இந்த யோசனைகள் இரண்டாவது சபை ஒன்றினை உருவாக்குவது பற்றி பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. சம்புதி அரசியல் அமைப்பினைக்கொண்ட நாடுகளில் (உண்மையில் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் சம்புதியினைப் போன்றது தான்) இரண்டு சபைகளைக் கொண்ட சட்டவாக்கும் அமைப்பினைக் கொண்டவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. அத்தகைய நாடுகளில் காணப்படும் இரண்டாவது சபையானது மேல் சபை, செனட் சபை அல்லது ஏதாவதொரு பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றது. இச்சபைகள் அதிகாரப் பரவலாக்கல் கூறுகளிலிருந்து, அக்கூறுகளுக்கான தேர்தல் மூலமோ அல்லது வேறு வகையில் இந்த இரண்டாவது சபையின் அங்கத்தினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். மத்திய அரசிற்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் இடையிலான இயைபுத் தன்மையை உறுதி செய்யவும் பரவலாக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை உறுதி செய்யவும், மத்திய அரசு பிராந்திய நலன்களைப் பாதுகாப்பதை உறுதி செய்யவும், இந்த அமைப்பு உறுதுணையாக இருக்கும். பிராந்திய கூறுகளினாடாக தேசிய சட்டவாக்கல் அமைப்பில் சிறுபான்மையினருக்கும் இடம் வழங்குவதன் மூலம் பிராந்தியத்திலுள்ள மக்களும் “தேசிய ரீதியாக” சிந்திப்பதற்கு வழி அமைக்கும். இக்காரணங்களுக்காக அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளில் செனட்சபை உருவாக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

சட்டவாக்கல் சபையினை அதிகாரிப்பதன் மூலம் நாட்டிற்கு நிதி வளம் விரயமாகலாம் என்ற நிலைப்பாட்டிற்குப்

பதிலளித்த கலாநிதி அமரதுங்க நாடாளுமன்றத்தின் அங்கத்தினர் தொகையினைக் குறைப்பதன் மூலம் செலவைக் கட்டுப்படுத்தலாம் எனக் கூறினார். அப்படி இந்தபோதும் யோசனைகளில் தெரிவிக்கப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கல் நியாயமான அளவு மத்திய அரசாங்கத்தின் கடமைகளைக் குறைப் பதாகவே உள்ளது. ஆகவே சென்ற சபைஅங்கத்தினர்கள் 75 பேராக இருக்கும் இதே வேளை நாடாளுமன்ற அங்கத்தவர் தொகை 150 பேராக குறைப்பதன் மூலமும் இரு சபைகளுக்கும் அதிக செலவாகும் என்ற நிலைப்பாட்டிற்கு தீர்வு காணலாம். அப்போது தற்போதைய பாராளுமன்றத்திலுள்ள மொத்த அங்கத்தினர் தொகையான 225 க்குச் சமமாக இரு சபைகளும் அமைந்திருக்கலாம்.

பிராந்திய சபைகளை மத்திய அரசாங்கம், தான் தோன்றித்தனமாகக் கலைப்பதற்கு எதிரான கண்காணிப்பையும் சமநிலைத் தன்மையையும் வலிந்தேற்கச் செய்யும் தேவையை இருசபை சட்டவாக்கல் முறைமை வழுப்படுத்தும். இருசபைகளாடங்கிய நாடாளுமன்றத்தின் அங்கத்தினர்களில் 2/3பகுதியினரால் அத்தகைய கலைக்கும் பிரேரணை ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று வலிந்தேற்கச் செய்வது ஒரு உண்மையான கண்காணிப்பாக இருக்கும். அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனை தொடர்பான இந்த வகையினைச் சேர்ந்த இரண்டாவது சபை 1972ம் ஆண்டிற்கு முன் இருந்த செனட் சபை போன்றதாக இருக்காது என கலாநிதி அமரதுங்க மேலும் கூறினார்.

2) தேர்தல் அமைப்புமுறை

பிராந்திய சபையைத் தெரிவு செய்வதற்கான தேர்தல் முறை எந்த வகையில் அமைந்திருக்கும் என்பது பற்றி அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளில் எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. மத்திய மற்றும் பிராந்தியங்களின் உள்ளும் “அரசியல் மற்றும் பல்லினத் தன்மைகளைப் பிரதிபலிப்பதை உறுதிப்படுத்தும் அடிப்படைக் கொள்கை தேர்தல் அமைப்பு முறையில் வெளிப்படும்

வகையில் அமையவேண்டும். ஆகவே தான் ஒரு செம்மை வாய்ந்த விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறை அவசியமானதாக இருக்கும். விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையினை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஒரு தேர்தல் முறை இல்லாதவிடத்து நாடாளாவிய ரீதியில் குறைந்த வாக்குகளைக் கொண்டு குறுகிய பெரும்பான்மை பெற்ற குழுவினர் கூடுதல் ஆசனங்கள் பெறுவதற்கான சாத்தியங்கள் உண்டு. அரசியல் மற்றும் பல்லினத் தன்மையுள்ள பிராந்தியங்களில் இது சமமான ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாகும்.

ஆகவே விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட பிராந்தியங்களுக்கான தேர்தல் அமைப்பு முறை பற்றிய விபரங்கள் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளில் அடங்கியிருப்பது முக்கியமானதாகும்.

3) அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளிலுள்ள இணக்கப்பாட்டுக்கான அம்சங்கள்.

அ) நிதி ஆணைக்குழு

நிதிக்குழு பற்றி பிரஸ்தாபித்த கலாநிதி அமரதுங்க, இவ்யோசனைகளில் அக்குழுவினது அங்கத்தினர்கள் யார் என்பது பற்றியும் அதன் அதிகாரங்கள் என்ன என்பது பற்றியும் எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை எனக் கூறினார். இது ஒரு மிக முக்கியமான விடயமாகும். கூடுதலான வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு பிராந்திய சபைகளுக்குப் போதிய அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். அதேவேளை, மத்திய அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் தனிப்பட்ட மொத்த உதவித்தொகையை எவ்வாறு வழங்குவது போன்ற விடயங்களைத் தீர்மானிக்க வேண்டியிருப்பதால் நிதி சம்பந்தமான வாசகக் கூறுகளை உறுதி செய்யும் பொருட்டு மத்திய - பிராந்தியங்களுக்கு மத்தியில் பொருத்தமான இணைப்புக்கள் இருப்பது அவசியமாகும். ஆகவே நடுவன் அரசினதும் பிராந்தியங்களினதும்

நலன்களைப் போதியளவு பிரதிபலிக்குமாறு நிதி ஆணைக்குமு அமைந்திருக்க வேண்டும். இந்தப் பின்னணியில் தான், நிதி ஆணைக்குமுவினது உறுப்பினர்கள் யார் யார் என்பது சம்பந்தமாகவும் அதன் செயற்பாடுகள் குறித்தும் இத்தீர்வு யோசனைகள் விபரங்களைக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆ) அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஆணைக்குமு :-

அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஆணைக்குமுவினது அமைப்பு சம்பந்தமாக எதுவும் கூறப்பட வில்லையாயினும், தற்போது அளிக்கப்படும் விளக்கங்களின் அடிப்படையில் இக்குழுவில் பிரதம மந்திரியும் பிராந்தியங்களின் முதன் மந்திரிகளும் உள்ளடங்குவர் எனத்தெரிகின்றது. ஆயினும் மத்திய மற்றும் பிராந்தியங்களின் தலைமைகளை மட்டும் உள்ளடங்கிய ஒரு அமைப்பு எவ்வாறு மத்திய - பிராந்திய தகராறு தொடர்பாக பயனுடைய தீர்வுகளை எடுக்கமுடியுமா என்பது மிகவும் கவனமாக சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும். “முக்கிய அரசியல் புள்ளியாக இல்லாத ஆனால் நிபுணத்துவ சேவையை வழங்கக்கூடிய பக்கச்சார்பற்ற அல்லது தகராறுகளைத் தீர்க்கும் நடுவர்களின் கருத்துக்களை முன் வைக்கக் கூடிய பண்புகளை உடையவர்கள் அங்கம் வகிக்கும்படியாக இக்குழு விரிவு படுத்தப்படவேண்டும்”.

4) அரசியல் திட்டத்திற்கான திருத்தங்கள் தொடர்பான ஏற்பாடுகள்

சமஷ்டி ஆட்சி நிலவுகின்ற இடங்களில் உண்மையான அதிகாரப் பகிர்வு இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். இது அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளில் மிகத் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவ்வதிகாரப்பகிர்வானது அரசியல் திட்டத்திற்கான திருத்தங்களை மேற்கொள்வதில் பிராந்திய சபைகளும் ஓரளவு கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருக்கின்ற ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருத்தல் அவசியமானதாகும்.

இல்லாவிடில் “கொடுக்கப்பட்டவை எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம்”. அரசியல் திட்ட திருத்தங்களை நிறைவேற்றுவதில் அதிகாரப் பகிரவுக்குப்பட்ட சட்டவாக்கல் சபையில் விசேட பெரும்பான்மையைத் (2/3) தேவைப்படுத்துகின்ற ஒரு விதிமுறையானது, பிராந்தியங்களின் அதிகாரங்கள் பறிக்கப்படலாம் என்ற பயத்தைப் போக்குவதற்கென்றே ஒவ்வொரு சமஷ்டி அரசியல் திட்டத்திலும் காணப்படும் முக்கிய பண்பாகும்.

5) கலைத்தல் தொடர்பான விடயம்

ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்திய சபையானது அரசியல் திட்டத்தினை மீறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மீறலாம் என்ற பயம் உண்மையானதொன்றாக இருக்கலாம். அதன் காரணமாகத்தான் சமஷ்டி அரசாங்கம் பிரிந்து போகாமல் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை ஒவ்வொரு சமஷ்டி அரசியல் திட்டமும் கொண்டிருக்கின்றது. “அவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும் என்ற ஏக்கம் இருக்குமானால் அதற்கான பாதுகாப்பின் நிமித்தம் செய்யப்படும் ஏற்பாடுகள் இந்திய அனுபவத்தினை ஒத்ததாக அமையக் கூடாது. ஆயினும் ஒரு பிராந்திய அல்லது சமஷ்டிக் கூறினைக் கலைப்பதற்குரிய இறுதியான வழிமுறை என நாம் இந்த ஏற்பாடுகளை நியாயப்படுத்தலாம். ஆனால் அதே சமயத்தில் “இறுதி வழிமுறை”யினை “முதலாவது வழிமுறையாக” இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பாவிக்கப்படக்கூடிய சாத்தியம் உள்ளது பற்றியும் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

ஆகவே கலைத்தல் தொடர்பான விடயத்தைக் கீழ்க்கண்ட வழிகளில் கையாளுதல் வேண்டும். முதலாவதாக கலைத்தல் தொடர்பான பிரமாண சூத்திரத்தை விளங்கப்படுத்தும் போது “கலைத்தல்” என்பதைவிட “இடைநிறுத்தல்” என்ற அர்த்தம் கொள்ள முடியுமா என்பதை ஆராயவேண்டி வரும். இரண்டாவதாக, கலைத்தல் அல்லது இடைநிறுத்தல் எதுவாக இருந்தபோதும், அது தொடர்பான பிரேரணைகள் இரண்டு அவைகளுள்ள நாடாளுமன்றத்தின் 2/3

பெரும்பான்மை அங்கத் தினான் ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்படவேண்டும். முன்றாவதாக, அத்தகைய முடிவு உயர் நீதிமன்றத்தில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதோடு, பிராந்திய அவைகளானவை அரசியல் திட்டத்திற்கு அமையவே கலைக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு “பிராந்திய சபைகளைக் கலைக்க வேண்டுமென்றதொரு மந்திரி சபையினது அல்லது சாதாரண பெரும்பான்மையுடனான “நாடாளுமன்ற அங்கீகாரம் மிகவும் ஆபத்தானதாகும்.”

முடிவுரைக் குறிப்புக்கள் :

நாடாளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையுடனும் ஒரு தேசிய மக்கள் கருத்து வாக்களிப்பில் பெரும்பான்மையுடனும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் அரசியல் திட்டத்தில் இனைக்கப்பட்டவுடன் நாட்டில் அமைதி திரும்பிவிடும் என்று ஒருவரும் கனவு காணமுடியாது. ஆனால் தேர்தல் தொகுதிகளிலுள்ள மக்களின் நம்பிக்கையை இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் பெற நீண்ட நாட்கள் பிடிக்கக்கூடும். கலாநிதி சானக அமரதுங்க தன் உரையைப் பின்வருமாறு முடித்துக்கொண்டார். “உன்மையான அதிகாரப் பரவலாக்கங்கள் இல்லாதவரையிலும் இலங்கை அரசினால் ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள் என்று நினைக்கின்ற மக்களானவர்கள் ஒன்றுபட்ட இலங்கையில் வாழுவது தான் தங்களின் நலன்களுக்கு இசைவானது என்று சுதந்திரமாக யோசிக்கின்றவரையும், பிரிவினையை தோற்கடிக்க எடுக்கப்படும் எந்த முயற்சியும் வெற்றி அளிக்க முடியாது.

6 அதிகாரப் பிரிவினை வகைகள் - ஒரு ஒம்பீடு

பேராசிரியர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்க அவரது உரையின்போது, அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளானவை மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் பிராந்திய சபைகளுக்கும் இடையிலான சாத்தியமாகக் கூடிய ஒரு அதிகாரப் பகிரவு முறையினை ஏற்படுத்தும் ஒரு முயற்சி என்பதை விடவும் மேலானதொன்று என விவரித்தார். “மிக முக்கியமாக, தேசிய, பிராந்திய மற்றும்

உள்ளூர் என்ற எந்த மட்டத்தில் இருந்தாலும் சரி, எல்லா சமூகத்தவர்களினதும் பங்குபற்றுதலை இந்த யோசனைகள் உறுதிப்படுத்துகின்ற காரணத்தால் பிராந்தியங்களும், அப்பிராந்தியங்களில் வசிக்கும் சமூகங்களும் நிலையானதும் பல்லினத்தன்மை மிக்கதுமான சனநாயகத்தின் ஆற்றல் மிக்க பங்குதாரர்களாக ஆக ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள்.

மேற்கண்ட பின்னணியில், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் இடையிலான அதிகாரப் பிரிவு; என்பதனை சுருக்கமாக ஆராய்வதும், சில சமஷ்டி அரசியல் திட்டங்களைப் பின்பற்றும் நாடுகளில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள அமைப்பு முறை சம்பந்தமாகக் கலந்துரையாடுவதும்தான் இந்த உரையின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

மத்திக்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் இடையிலான அதிகாரப் பிரிவினை

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளில் அடங்கியுள்ள அதிகாரப் பகிர்வத் திட்டத்தின் பிரகாரம் சட்டவாக்கல் மற்றும் நிறைவேற்றும் அதிகாரம் என்ற செயற்பாடுகள் பிராந்திய சபைகளுக்கு பகிரப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் இடையிலான சட்ட உரிமைகளுக்குரிய விடயங்களையும், செயற்பாடுகளையும் பகிர்ந்து வழங்கும் பொருட்டு அரசியல் அமைப்பானது அதன் அனுபந்தத்தில் இரண்டு பட்டியலைக் கொண்டிருக்கும். பிராந்தியப் பட்டியலான முதலாவது பட்டியல், 48 சட்ட உரிமைகளுக்குரிய விடயங்களைக் கொண்டிருக்கும். அதே வேளை, மத்திய அரசாங்கத்திற்குரிய பட்டியலானது 58 சட்ட உரிமைக்குரிய விடயங்களை உள்ளடக்கியிருக்கும். அதிகாரப் பிரிவினை தொடர்பாக எந்தவித இணைப்புப்பட்டியல்கள் இல்லாதிருப்பது அடிப்படையில் ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும். இதற்கு எதிர்மாறாக தற்போதுள்ள 13வது திருத்தத்தில் மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண சபைகளும் இணைந்தியங்கும் ஏற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

“இரு தேசிய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கவேண்டியவை என்பது குறித்து எந்த அபிப்பிராயமும் இருக்கலாம். முக்கியமாகப் பொது நலன்களுக்கு உட்படாத

விடயங்கள் அனைத்தும் தனித் தனியான மாகாண அரசுகளிடையே தான் இருக்கவேண்டும்.” என அதிகாரப் பிரிவினை தொடர்பான பொதுக் கொள்கை ஒன்றினை ஏ. வி. டைசி எனபவர் சிறப்பாக விளக்கினார். ஆயினும், தேசிய மட்டத்திலும் பிராந்திய மட்டத்திலும் முக்கியத்துவமிக்கதாக இருக்கக்கூடிய சட்டரீதியான விடயங்கள் அடிக்கடி தவறுதலாக விடுபட்டு போயிருக்கலாம். இந்தப் பிரச்சனைக்குரிய அம்சத்தை அங்கீரித்த இந்திய அரசியல் திட்டத்தினை உருவாக்கியவர்கள் இணைப்புப்படியல் ஒன்றையும் இந்தியாவின் அரசியல் திட்டத்தில் சேர்த்தார்கள். இவ்வாறுதான் 1987ம் ஆண்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட 13வது திருத்தத்தில் இந்த வகையான தொரு இணைப்புப் படியல் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பேராசிரியர் பண்டாரநாயக்க அதிகாரப் பிரிவினை முறையொன்றினை ஏகோபித்த வகையில் வெளியிடுவதில் உள்ள சிரமங்களையும் எடுத்துக் காட்டினார். அடிப்படையில் அதிகாரப் பிரிவினைக்கு இரு வகையான முறைகள் உபயோகிக்கப்படுவதை யூகித்து அறியலாம். முதலாவதாக அரசியல் திட்டமானது மத்திய அதிகாரசபையினது அதிகாரங்களை விளம்புகின்ற அதேவேளை, மிஞ்சியுள்ள பிற அதிகாரங்களைப் பிராந்திய அல்லது மாகாணக் கூறுக்குரியதாக விட்டுவிடலாம். இரண்டாவதாக பிராந்திய அல்லது மாகாண சபைகள் எந்தெந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதை விளம்புகின்ற அதேவேளை மத்திய அதிகார சபைக்கு மிஞ்சியுள்ள பிற அதிகாரங்களை வழங்குதல். சமஸ்தி ஆட்சி முறையினைக் கைக்கொண்டுள்ள பல நாடுகள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் பிராந்திய அல்லது மாகாண சபைகளுக்கும் இடையிலான அதிகாரங்களைப் பிரிவினை செய்ய இந்த முறைகளையே பின்பற்றி வருகின்றன.

அதிகாரப் பிரிவினை தொடர்பான அனுபவங்கள் - சில எடுத்துக்காட்டுக்கள்

ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டோமானால், ஐக்கிய அரசிற்கும் மாகாண அரசுகளுக்கிடையிலான அதிகாரப் பிரிவினைக்கான நான்கு வகையான அடிப்படை அம்சங்களை

அந்நாட்டு அரசியல் அமைப்பு கூறுகின்றது.

1. ஜக்கிய அரசினது அதிகாரங்களை விளம்பும் ஏற்பாடுகள்.
2. ஜக்கிய அரசானது சில விடயங்களைச் செய்யாது தடுக்கும் ஏற்பாடுகள்,
3. மாகாண அரசுகளானவை சில விடயங்களைச் செய்யாது தடுக்கும் ஏற்பாடுகள்,
4. மிஞ்சியுள்ளவைகள் - பகிரப்படாத அதிகாரங்கள் (உதாரணமாக ஜக்கிய அரசிற்கு பகிரப்படாத அல்லது மாகாண அரசுகள் செய்யக்கூடாதென கூறப்பட்ட அதிகாரங்கள்) மாகாண அரசுகளுக்கோ அல்லது மக்களிடமே இருக்கும்.

அவஸ்திரேவியாவிலோ, பொதுநலவாய் நாடாளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள்தான் விளம்பப்பட்டுள்ளதோடு மிஞ்சியுள்ள அதிகாரங்கள் மாகாண அரசுகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. அதாவது பொதுவாக சட்டமாக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்படாமல் தெரிவு செய்யப்பட்ட சட்டவாக்கல் அதிகாரங்கள் மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளன.

கனடாவில் டொமினியன் நாடாளுமன்றத்திற்கும் மாகாணங்களின் சட்டசபைகளுக்கும் இடையில் ஒரு இரட்டை செயல்விபரக் குறிப்பீடு அரசியல் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. கனடாவின் அரசியல் திட்டத்தில் விவசாயத்திலும், குடிவரவு தொடர்பான விடயங்களைத் தவிர்ந்த பிற விடயங்களுக்கு இணைப்புப்படியல் இல்லை. இவ்விரண்டு சட்ட உரிமைக்குரிய விடயங்களில் கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்படுமாயின் டொமினியன் நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரமே மேலோங்கியிருக்கும்.

சுவிற்சர்லாந்தில் சமஷ்டி சட்டவாக்கல் சபையினது பல்வேறுபட்ட அதிகாரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதோடு, மிஞ்சியவை கன்டொன்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஜேர்மனியில் ஜக்கிய அமெரிக்கா நாடுகளில் உள்ளதைப் போன்ற மிஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாகாணங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும்

ஜேர்மன் முறையானது விசேட பண்டுகளைக் கொண்டுள்ளதால் சிறப்பானதாகக் கருதப்படலாம். உதாரணமாக, சட்ட உரிமைகளுக்குரிய விடயங்கள் சமஷ்டி அரசாங்கத்திற்கு முழுமையாக வழங்கப்பட்டபோதிலும், சமஷ்டி அரசாங்கம் விரும்பினால் அத்தகைய சட்டவாக்கல் அதிகாரங்களை மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு ஒப்படைக்க அதிகாரம் உண்டு. ஜேர்மன் அரசியல் திட்டமும் இணைப்பு சட்ட உரிமைக்குரிய விடயங்களின் நீண்ட பட்டியலைக் கொண்டுள்ளது.

மலேசியாவினதும் இந்தியாவினதும் அரசியல் திட்டங்கள் இந்த வகையில் ஒருமைப் பட்டதாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு அரசியல் திட்டங்களும் இணைப்புப் பட்டியலோடு கூடிய முன்று சட்டவாக்கல் பட்டியலைக் கொண்டுள்ளன.

நெஜீரியாவின் அரசியல் திட்டமானது சமஷ்டிப் பட்டியல், இணைப்புப் பட்டியல் என இரண்டு பட்டியல்களைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விரண்டு பட்டியல்களிலும் உள்ளடக்கப்படாத சட்டஉரிமைகளுக்குரிய விடயங்கள் மாகாண அரசுகளுக்கு உரியனவாகும்.

13வது திருத்தமும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளும்

13வது திருத்தத்தின் உள்ளார்ந்த பல்வேறு குறைபாடுகள் தொடர்பாக பேராசிரியர் வீரானி பண்டாரநாயக்க தனது கருத்துக்களை முன் வைத்தார். குறிப்பாக, “பெரும்பாலான பிரச்சனைகள் இணைப்புப்பட்டியலை அடிப்படையாகக் கொண்டே காணப்பட்டமையை தெளிவாகக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்த அம்சத்தை விளங்கப்படுத்த, 1979ம் ஆண்டின் 58வது இலக்கக் சட்டமான விவசாய சேவைகள் சட்டத்தினை திருத்துவதற்கான மசோதா தொடர்பான உயர்நீதின்றத்தின் தீர்ப்பையும், அந்தத் தீர்ப்பில் காட்டப்பட்டுள்ள காரணங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதிகாரப் பரவலாக்கலை சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்துவதை இந்த வகையான தெளிவற்ற தன்மை மிகவும் சிக்கலாக்குகின்றது” என அத்தீர்ப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்கு எதிர்மாறாக, சட்ட

உரிமைக்குரிய விடயங்கள் இரண்டு பட்டியலாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளதால், தற்போதைய யோசனைகள் பெரிய சிக்கல்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்காது. இருந்தபோதிலும், விசேடமாக நாட்டினது அதிகாரப் பிரிவினையின் பிரயோக அம்சங்களைப் பொருத்தவரையில் ஒரு தீர்ப்புக்குரிய பொருள் விளக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும்”.

13வது திருத்தம் தொடர்பான வெளிநாடுகளினதும் அத்தோடு உள்நாட்டினதும் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேராசிரியர் பண்டாரநாயக்க பிறிதொரு வாதத்தை மேற்கோள் காட்டினார். அதிகாரப் பிரிவானது நிச்சயமாக அந்தந்தப் பகுதியினரை அதிகாரங்களுக்கு கொண்டிருக்கவேண்டும்..... அத்தகைய பாதுகாப்பையும் கட்டுப்பாடுகளையும் அரசியல் திட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது நீதித்துறையின் தாராண்மைய பொருள் விளக்கங்களின் மூலமாகவோ ஏற்படுத்தலாம்.

முடிவுரைக்குறிய்புக்கள்

பேராசிரியர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்க அவரின் பேச்சினது இறுதியில் சுருக்கமாகப் பிரிவினை சம்பந்தமான பிரச்சனை பற்றியும் பிரஸ்தாபித்தார். “அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனை தொடர்பான விவாதங்களின் போது மத்திக்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் இடையிலான அதிகாரப் பிரிவினையானது மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து பிராந்தியங்கள் பிரிந்து செல்ல வழி வகுக்கும் என்ற கருத்து மிகவும் பலமாக முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பிரிவினைவாதப் பிரச்சனை மிகவும் தீவிரமடைகின்ற வேளையிலும் அரசியல் திட்டத்திற்கான திருத்தம் ஒன்றின் மூலமே சட்டரீதியான பிரிவினையை ஏற்படுத்த முடியும். அத்தோடு நடைமுறையில் நாட்டினது பிரிவினைக்கான ஏற்பாடுகளை அதிகாரப் பரவலாக்கல் கொண்டிருக்கமுடியாது.

கலந்துரையாடலின்போது எழுப்பப்பட்ட முக்கியமான வாதங்களும் அதற்குரிய பதில்களும்

அரசாங்கப் பேச்சாளர்களினால் வழங்கப்பட்ட உரைகளின் பின்னர் தொடர்ந்த இந்தக் கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்ட

பங்குபற்றுனர்கள் விரிவான தலைப்புகளில் அடங்கக்கூடிய விதத்தில் தமது கருத்துக்களையும் தொலை நோக்குகளையும் முன் வைத்தனர். அதேபோல் அவைகளுக்குரிய பேச்சாளர்களின் பதில்களும் அந்தந்த தலைப்புக்களின் கீழ் தரப்பட்டுள்ளன. அவைகள் கலந்துரையாடல்களின் நிரலொழுங்கு முறையினைப் பின்பற்றியவாறு அமைந்திருக்காது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைப்பு 1 : அதிகாரப் யரவலாக்கத்தின் நோக்கம்:

இது தொடர்பாக இருவிதமான கவலைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. முதலாவதாக இவ் யோசனைகள் தமிழ் சிறுபான்மையினரைத் திருப்திப்படுத்தும் நோக்குடனானதா? அவ்வாறாயின் தமிழ்ப் பிரச்சனை அல்லது குறைபாடுகள் என்பவை எவை என்பதில் தெளிவு இல்லை எனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

இரண்டாவதான கவலை அரசாங்கத்தினால் பின்பற்றப்படும் இரண்டு வழிக்கொள்கை தொடர்பானது. அதாவது அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளின் அடிப்படையிலான ஏகோபித்த இனக்கத் தன்மைக்கான தேடலும் இராணுவ விருப்பத் தேர்விலான நாட்டமும் என்ற ஒரே நேரத்தில் பின்பற்றப்படும் வழிக்கொள்கை. விடுதலைப் புலிகளுடன் அமைதிக்கான பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டபோது அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கவேண்டும் எனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அரங்கம் பேச்சாளர்களின் பதில்களின் கருக்கம்:

திரு. பிரட்டன் வீரக்கோன் அதிகாரப் பரவலாக்கல் மற்றும் அரசியல் திட்ட திருத்தங்கள் என்பவற்றின் நோக்கம் பற்றி ஜனாதிபதி தனது சமீபத்திய அறிக்கை ஒன்றில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அது பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது:-

“இலங்கையராகிய நாம் நமது நூற்றாண்டு கால வாழ்க்கையில் மிகவும் தீர்க்கமானதும் சவால் மிக்கதுமானதொரு கட்டத்தை எதிர் நோக்குகின்றோம். வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களை மையமாகக் கொண்டுள்ள தேசிய நெருக்கடியானது அமைதியானதும், நீதியானதும், கௌரவமானதுமான ஒரு தீர்வை நாடி நிற்பதையே இது காட்டுகின்றது. அப்பகுதிகள் அமைதியுடனும் ஒருமைப்பாட்டுடனும் திகழும் என்பது நிச்சயமாகும்.

கடந்த 15 ஆண்டு காலப் பகுதியில் 30,000க்கும் 50,000க்கும் இடையிலான மக்களின் உயிர்களைப் பலிகொண்டதை பலர் மறந்துவிட எத்தனிக்கிறார்கள் என்பதை திரு. வீரக்கோன் வலியுறுத்தினார். சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம்கள் உள்ளிட்ட பத்து இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட இடம் பெயர்ந்தோர்கள் பற்றிச் சிந்தியுங்கள். புகலிடம் நாடி வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுள்ள தொகையான மக்கள் பற்றியும் சிந்தியுங்கள். தேசிய பாதுகாப்பிற்காகச் செலவிடப்படும் குறிப்பிடத்தக்க பணம் பற்றியும் சிந்தியுங்கள். ஒரு தேசியப் பிரச்சனை தீர்ப்பதற்குத் தகுதியற்றதா?"

கலாநிதி சானக அமரதுங்க:- இந்தத் தீர்வு யோசனைகள் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள மக்களின் உள்ளங்களையும் சிந்தனைகளையும் வெல்லுவதற்கானதொரு வழிமுறை என்பதாக நாம் நோக்கவேண்டும். தற்போது நடந்துகொண்டுள்ள இராணுவ நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்ட தருணம் குறித்தும், அரசியல் தீர்வுக்கான யோசனைகளை சமர்ப்பித்த நேரம் குறித்தும் பலர் முரண்படலாம். அமைதிப் பேச்சுக்கள் நடைபெற்ற நேரத்தின் போது இந்த அதிகாரப் பகிர்வு யோசனைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத் தனிப்பட்ட ரீதியில் கலாநிதி சானக அமரதுங்க அபிப்பிராயப்பட்டார்.

நிர்வாகப் பரவலாக்கல் யோசனைகளானவை வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கானதொரு தெளிவான செய்தியாகும். அதாவது இலங்கை அரசானது தனது கருத்துக் கோட்பாட்டை மீள் சிந்தனைக்குள்ளாக்கியுள்ளதோடு, 1950ம் ஆண்டுகளிலிருந்த வந்த "சிங்களப் பெளத்த தேசிய வாத கொள்கைகளும் அடையாளங்களும் கொண்டதாக அரசை வரைவிலக்கனப் படுத்திய" சிந்தனையை விட்டு விலகியுள்ளது.

தமிழ்ப் பிரச்சனை அல்லது தமிழருக்குக் குறைபாடுகள் உண்டா என்ற கேள்வியைப் பொறுத்தவரையில், அவ்வாறு தமிழர் பிரச்சனைகள் இல்லாதிருந்தால் தற்போது உச்ச நிலையடைந்துள்ள உள்நாட்டு யுத்தம் எதற்காக நடைபெறுகின்றது என்பதுதான் அதற்குரிய பதில் ஆகும். அத்தோடு இதில் எது

முக்கியமானது என்றால், தமிழ் மக்களும் அவர்களின் அரசியல் சமூகமும் ஒன்றாக ஒரு பிரச்சனை இருப்பதை உணர்ந்துள்ளதுதான்; அதற்கு மேலும் இதற்குரிய மாற்றுத் தீர்வு ஆகக் கூடுதலான அதிகாரப் பகிரவிலேதான் தங்கியுள்ளது என்ற கருத்தில் தமிழ் அரசியல் குழுக்களிடையே ஒருமைப்பாடு காணப்படுவதும் தெளிவானதாகும்.

கலாநிதி ஜெயம்பதி விக்ரமரட்ன :- பிரச்சனைகள் எதுவும் இல்லாத வேளையிலும் கூட அதிகாரப் பகிரவு, பிராந்திய சுயாட்சி போன்ற கோரிக்கைகள் எழும்புகின்றன. இனம், மொழி முதலியவற்றின் அடிப்படையிலான வேறுபட்ட அடையாளமுடைய மக்கள் காணப்படும் ஒரு நாட்டில் அத்தகைய மக்கள் கூடுதலாக ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் வாழுவார்களாயின் அவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் பிராந்திய சுயாட்சிக்கான கோரிக்கையை எதிர்பார்க்கலாம். இத்தகைய யதார்த்த நிலைக்கு இனங்கிப் போகாவிட்டால் அது பிரிவினைக்கானதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கியதாகவே அமையும். இந்தியா இன்று ஒன்றுபட்டிருப்பதற்குக் காரணம், அதன் அரசியல் திட்டமானது, பல்வேறு மொழிப் பிரிவினரை அங்கீகரித்திருப்பதேயாகும்.

கலாநிதி விக்ரமரட்ன மேற்கண்ட விடயத்தை கீழ்க்கண்ட எடுத்துக் காட்டின் மூலம் விபரித்தார். இலங்கை வரலாறு வேறு விதமாக அமைந்திருக்குமானால் அதாவது தென்னிந்தியப் படை எடுப்புக்கள் சிங்களவரை ருகுணக்குத் தள்ளி முழு இலங்கையினையும் உள்ளடக்கியதான் ஒற்றையாட்சியுடைய சோழ அரசு அமைந்திருந்தது என எடுத்துக் கொள்வோம். அத்தோடு பிரித்தானிய குடியேற்ற ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் அடையும் வரையிலும் தமிழர்கள் நாட்டின் பிற பகுதிகளிலும் சிங்களச் சிறுபான்மையினர்கள் ருகுணவிலும் வசித்தார்கள் என்றும் நாம் எடுத்துக் கொண்டால் இந்தச் சூழ்நிலையிலும் சிங்களவர்கள் பிராந்திய சுயாட்சி கேட்பார்களானால் அது யதார்த்தத்தை பிரதிபலிப்பதாகவே இருந்திருக்கும்.

திரு கேதீஸ்வரன் லோகநாதன் :- ஒரு பிரச்சனைக்கு இராணுவத் தீர்வு விரும்பத்தக்கதல்ல என்பதை ஒருவர்

கொள்கையடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அமைதியை விரும்பும் மக்கள் உள்ள எந்த நாட்டிற்கும் குறிப்பாக இது பொருந்தும்.

வேறு மாற்று வழியில்லாவிடில் பிறகு ஒரு இராணுவத் தீர்வு நடைமுறைச் சாத்தியமா? என்ற கேள்வி எழும்புகின்றது. தமிழ் மக்களின் நியாயமான அபிலாஷைகளுக்கு அல்லது பிரச்சனைக்குப் பொருத்தமான தீர்வு வழங்கப்படாவிட்டால் ஒரு இராணுவத் தீர்வு சாத்தியப்படாது என திரு. லோகநாதன் தனது வாதத்தை முன் வைத்தார். காரணம் என்னவெனில் அதிருப்தியினாலும் தனிமைப்படுத்தலினாலும் எழுந்த காரணிகள்தான் அரசாங்க அதிகாரத்திற்கு சவால் விட்டன. அத்தோடு அந்தக் காரணிகளை அதன் அடிப்படையில் இருந்து அகற்றுவதானால் தமிழ் மக்களின் நியாயமான அபிலாஷைகளுக்கு / பிரச்சனைகளுக்குப் பொருத்தமான தீர்வு காணப்படுதல் அவசியமாகும். ஆனால் யுத்தத்தை மேற்கொள்வதற்கு அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை ஒரு கருவியாகக் கொள்வது பிழையானதாகக் கருதிய திரு. லோகநாதன் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளானவை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஒரு ஒழிவு மறைவு அற்ற சவாலாக அமைந்துள்ளது எனவும் வலியுறுத்தினார். இவ்வருடத் தின் ஆரம்பத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட பகை தவிர்ப்பின்போது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைதிப் பேச்சு வார்த்தைகளின் நிகழ்ச்சி நிரவில் அரசியல் தீர்வு யோசனைகள் உள்ளடக்குவதை விரும்பவில்லை என்பதையும் ஞாபகப்படுத்தினார்.

தலைப்பு 2:- அதிகாரப் பகிர்வு யோசனைகளும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பங்கும்

இந்தத் தலைப்பின் கீழ் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள், பெரும்பான்மையினர், சிறுபான்மையினர் என்ற மூன்று பகுதியினர் கவனத்தில் எடுக்கப்படவேண்டியவர்கள் என பங்குபற்றுனர்களில் பலர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். தமிழீழப் புலிகள் இல்லாமல் வடக்கு - கிழக்கில் எதுவும் செய்யமுடியாது எனவும் கூறப்பட்டது. அரசாங்கப் பேச்சு வார்த்தைகளினால் இந்த விடயம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

அரசாங்கப் பேச்சாளர்களின் பதில்களின் சுருக்கம் :-

கலாநிதி சானக அமரதுங்கசு:- தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை அரசியல் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்ட பின்னரும் நடைமுறைப்படுத்தவிடாமல் தடுக்க முயற்சித்தால் இராணுவ நடவடிக்கைகள் தவிர்க்க முடியாததாகி விடும். ஆனால் காலகெதியில் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளுக்கான மக்கள் ஆதரவு குறைந்து கொண்டு செல்லும். அவர்கள் இப்போதே அதிக அளவிலான இளம் வயது போர்வீரர்களை உபயோகிக்கத் தொடங்கியிருப்பது அவர்களுக்கு “மனித வள ஆதரவு” குறைந்து கொண்டு வருவதை உணர்த்துகின்றது. அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பான தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் விட்டுக்கொடாத போக்கு உள்ள சூழ்நிலையில் நம்மால் அவர்களை அரசியல் ரீதியில் பின் தள்ளவும், அதன் காரணமாக, இராணுவ ரீதியிலும் வெல்லவும் முடியும். ஆனால் உண்மையில் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் விரும்பினால் சனநாயக வழிக்கு வரலாம். அவ்வாறு அவர்கள் சனநாயக வழிக்கு வந்தால் அது வரவேற்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

திரு. கேதீஸ்வரன் லோகநாதன்:- தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவும், உணர்வுக்குப் புலப்படாத ஒன்றாகவும் இருப்பதான் உணர்வு பற்றி கருத்துத் தெரிவித்த திரு. லோகநாதன் தமிழ் மக்களின் பெரும்பான்மையினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலையிலிருந்து, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடு எப்போது மாறுகின்றதோ அப்போதே அது அதனுடைய “தவிர்க்க முடியாத நிலையிலிருந்து” விடுபட்டவுடன் அது “உணர்வுக்குப் புலப்படாத நிலையிலிருந்தும்” விடுபட்டுவிடும். இவ்வாறான ஒரு சூறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில், தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் அரசியல் தீர்வு சம்பந்தமாகத் தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்த மறுப்புத் தெரிவித்தும், காலம் கடத்தியும் வருவதானது தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் நலன்களுக்கும் தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பில் நேர் எதிர்மாறான இடைத் தொடர்பு உள்ளதையே மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. தற்போது விடுதலைப் புலிகள் ஈடுபட்டுள்ள யுத்தமானது மக்களின் யுத்தமல்ல. ஆகவே, யுத்தத்தை

நிறுத்துவதற்கான பொறுப்பு தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் கையிலேயே தங்கியுள்ளது. அவ்வாறு தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் யுத்தத்தை நிறுத்துவார்களானால், அரசாங்கமானது அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை முன்வைத்து அவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தையைத் தொடக்குவதற்குக் கட்டாயம் கடமைப்பட்டுள்ளது.

திரு. பிரட்மன் வீரக்கோன்:- சாத்தியமானதொரு தீர்வாகத் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் எதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடும் என்பதை நிச்சயிப்பது அவசியமானதாகும். தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் தமது பிரிவினைக் கோரிக்கையை கைவிட்டு ஒரு சாத்தியமான மாற்றுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தை நடாத்த எதிர்காலத்தில் தயாராக இருக்குமானால், மாற்றுத் திட்டமானது “சமஷ்டியின் முழுமையான வடிவமும் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களின் முழுமையான இணைப்பும்” கொண்டதாகவே மட்டும் அமையக்கூடும். ஆயினும் தென்பகுதி அரசியல் தலைமைகள், தற்போதுள்ள நிலையில் வடக்கு-கிழக்கு.... மாகாணங்களின் நிரந்தரமான இணைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று கூறுவதற்கில்லை.

தற்போதைய சூழ்நிலையிலும், தீர்வு யோசனைகளை தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற அறிக்கை கிடைத்திருப்பதன் மத்தியிலும், அவர்கள் பேச்சு வார்த்தையில் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிப்பது என்பது சிரமமான காரியமாகும்.

தலைப்பு 3 :- அரசியல் திட்ட சீர்திருத்தம், அரசியல் நடைமுறை மற்றும் இனக்கப்பாடு

கீழ்க்கண்ட கருத்துக்களும் கவலைகளும் தெரிவிக்கப்பட்டன:-

- அ) பிரிவினை போன்ற விடயங்கள் அரசியல் திட்டங்களுடன் தொடர்பற்றவை. பிரிவினைவாதப் போக்குகள் கூடுதலாக அரசியல் நடைமுறை தொடர்பானது என்பதை வரலாறு காட்டுகின்றது. ஆகவே அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளையும் தாண்டிச் செல்ல வேண்டி இருப்பதும், முழு அதிகாரப் பரவலாக்கல் பிரச்சனையின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரம் என்பவற்றைக் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டியிருப்பது அவசியமாகும்.

ஆ) “இந்த அரசியல் நடைமுறை பற்றி நாம் இங்கு கலந்துரையாடிக் கொண்டிருக்கின்ற வேளையில், இந்த அரசியல் தீர்வு மோசனைகளுக்கு எதிராக ஒரு பேரச்சம் தரத்தக்க உணர்ச்சி பொங்கும் இயக்கம் வெளியே உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது”. ஆகவே முக்கிய பிரச்சனையானது இந்தத் தீர்வு மோசனைகளின் உட்பொருள் பற்றியதல்ல. இது தொடர்பாக இனக்கப்பாடு கான்பதும், அதை நடைமுறைப்படுத்துவதும்தான் தற்போதைய பிரச்சனையாகும். இவ்மோசனைகளை நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்ற பெரும்பான்மை தேவைப்படுவதால் தற்போதைய நிலைமையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினது திரிசங்கு நிலைப்பாடு மிக மிக விசனத்திற்குரிய தொன்றாகவுள்ளது.

இ) “இனக்கப்பாடு” தவிர்க்க முடியாததா? அரசாங்கமானது முன்னதாகவே மக்களிடம் ஆணையைப் பெற்றிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே அரசாங்கமானது அரசியல் திட்டமியற்றும் பேரவை போன்றதொரு சபைக்குச் சென்று தமிழ்மீழ் விடுதலைப்படிலிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்க் குழுக்களின் பங்குபற்றுதலோடு இவ்வாணையை நிறைவேற்றலாம்.

ஈ) அத்தோடு சிங்களவர் மத்தியில் தமது வாழ்க்கை முறைக்கு ஒற்றையாட்சி முறை தான் சிறந்ததென்ற “பெரும் நம்பிக்கை” இருப்பதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அவர்கள் தமது வாழ்க்கை முறையினது, சமயம் உள்ளிட்ட ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை அரசிடம் ஒப்படைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மையப்படுத்தப்பட்டுள்ள அரசினது அதிகாரங்களை யார் கட்டுப்படுத்துவது என்பதுதான் தற்போதுள்ள சூழ்நிலையிலுள்ள பிரதான கேள்வியாகும்.

அரசாங்கப் பேச்சாளர்களின் பதில்களின் கருக்கம் :-

கலாநிதி விக்ரமரட்ன:- தற்போதைய அரசியல் திட்டத்தில் உள்ள முறையினைப் பின்பற்ற இந்த அரசாங்கம் எடுத்த தீர்மானம் துரத்திவ்துவசமானதாகும். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்

அரசியல் திட்டம் இயற்றும் பேரவையாக மாற்றுவதற்கான ஆணையை மக்கள் கூட்டணியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் கேட்டிருந்தது. அரசியல் திட்டம் இயற்றும் பேரவை என்ற கருத்துப் படிவம் ஸ்ரீஸங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கோ அல்லது அதன் கூட்டுக் கட்சிகளுக்கோ புதியதொன்றல்ல. இந்தக் கருத்துப் படிவத்தினை கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்து 1972ம் ஆண்டின் அரசியல் திட்டம் வரையப்பட்டு நிறைவேற்றுவதற்குப் பயன்படுத்தினார்.

ஆனால் கடந்த பொதுத் தேர்தலிலும், ஜனாதிபதி தேர்தலிலும் தற்போதைய அரசாங்கத்திற்கு மக்களிடமிருந்து கிடைக்கப்பட்ட ஆணை அரசியல் திட்டச் சீர்திருத்தங்களுக்கான நடைமுறை வழிமுறைகளில் உபயோகிக்கப்படவில்லை.

கலாநிதி சானக அமரதங்கள்:- இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை தனியாக ஆராய்முடியாது. அரசியல் திட்டம் முழுவதையுமே ஆராயவேண்டியிருக்கும். நிறைவேற்றும் அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஒழிப்பு முறை, அடிப்படை உரிமைகள், தேர்தல் முறைமை போன்ற விடயங்களோடு கட்டுப்பாடுகளையும் சமநிலையினையும் பேணக்கூடியவாரான முழுமையான அரசியல் திட்ட மாற்றங்கள் அனைத்தையுமே நன்கு ஆராயவேண்டியிருக்கும்

கலந்துரையாடவின் போது முன் வைக்கப்பட்டுள்ள “மக்கள் ஆணை” என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாததொன்று. ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தனக்கு வேண்டியவாறு அரசியல் திட்டப் பேரவையை உருவாக்க முனைந்தால், அரசியல் திட்டமானது எப்படி அமையும் என்று கூறத்தேவையில்லை. உண்மையில் அதிகாரத்தில் இருந்த கட்சிகள் நாடாளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மை வெற்றி பெற்றிருந்த வேளைகளில்தான் முந்திய இரண்டு அரசியல் திட்டங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமை துரத்திஷ்டவசமானதாகும். ஆதலால் தான் மக்கள் மத்தியில் இந்தக் கட்சி சார்பிலான அரசியல் திட்டங்கள் முறைமையான ஆதரவைப் பெறத் தவறிவிட்டன. இரு கட்சிகளின் சார்பிலானதொரு அரசியல் திட்டத்தை நாடு ஏற்றுக்கொள்ளவிருப்பது இது தான் முதல் தடவையாக இருக்கும்.

ஆகவே மக்கள் கருத்துக் கணிப்பில் கலந்து கொள்ளும் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதுதான் முக்கிய சவாலாக அமையும்.

திரு. பிரட்டமன் வீரக்கோன்:- இனக்கப்பாடு என்பது அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளை ஒவ்வொருவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என அர்த்தமாகாது. ஆனால் அவ்யோசனைகள் கட்டாயம் நாடாளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையையும், மக்கள் கருத்துக் கணிப்பில் பெரும் பான் மையையும் பெறவேண் டியிரு ச்கும். நாடாளுமன்றத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்வது தான் உண்மையில் முதல் தடைவேலியாக இருக்கும். முன் யோசனைகளின் பல அம்சங்கள் கடந்த காலங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றபடியால், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியானது இரண்டு விடயங்களைக் கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் உள்ளது. முதலாவதாக மாகாணசபை அமைப்பினை 13வது திருத்தத்தின் மூலம் கொண்டு வந்தவர்கள் அவர்கள் தான். அடுத்ததாக, வடக்கு - சிழக்கு இணைப்பின்றி “இந்தியா மாதிரியான” அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறையினை தெரிவி செய்த மங்கள முனிசிங்க தெரிவுக் குழுவினது சிபாரிசுகளை அது ஆதரித்தது.

13வது திருத்தத்தின் போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு நாடாளுமன்றத்தில் 5/6 பெரும்பான்மை இருந்ததோடு உயர் நீதிமன்றமும் தேசிய ரீதியான கருத்துக் கணிப்பு தேவைப் படாது என விதித்திருந்தது. அந்தச் சூழ்நிலை தற்போது இல்லை. ஆகவே சனநாயக வழிமுறையான இனக்கப்பாட்டினை எட்டுவதும் அரசியல் திட்டத்தினால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டள்ளது. ஆனால் பல்வேறு எதிர்மறைவான நலன்களுக்கு இடந்தர முயற்சிப்பதில் தான் ஆபத்து தங்கியுள்ளது. ஆனால் இந்த யோசனைகள் வலிமை இழந்து தமிழ் அரசியல் தலைவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளிலிருந்து விலகிக் செல்லவும் கூடும்.

திரு. கேதீஸ்வரன் லோகநாதன் :- “சிங்கள இனக்கப்பாடு” என்பதையும் “தமிழ் இனக்கப்பாடு” என்பதையும் இணைத்து

உருவாக்கக்கூடிய “இலங்கையின் இனக்கப்பாடு என்று ஒன்றிருக்கமுடியாது. அத்தகைய ஒரு இனக்கப்பாடு வரும், வரும் என அரசாங்கம் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்குமானால் இவ் யோசனைகள் யோசனைகளாகவே இருக்குமேயல்லாது இருக்கும் சூழ்நிலையில் எந்தவித மாற்றத்தையும் கொண்டு வரமுடியாது போய்விடும். ஆகவே தான் “இன முரண்பாடுகளைக் கடந்த, சமயவிதிகளுக்குட்படாத சனநாயக மற்றும் பகுத்தறிவுடன் கூடியதான் இனக்கப்பாடொன்று இருக்கவேண்டியது அவசியமானதாகும்.”

மத்திய அரசாங்கத்தில் தங்கியிருத்தல் என்ற விடயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது பெருமளவில் “காப்பாளர் – சார்ந்திருப்பவர்” என்ற உறவின் பெறுபேறாகவே அமைந்திருப்பதோடு அதே தன்மை பிராந்திய மட்டத்திலும் காணப்படலாம். ஆகவே இத்தன்மையானது சிங்கள மக்களுக்கு மட்டும் உரியதல்ல. மக்களுக்கு நன்மையைக்கும் உன்மையான அதிகாரப் பகிரவை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு எமது சமூக அமைப்பில் உன்மையான பங்குபற்றுதலோடுகூடிய ஜனநாயகத்தைக் கட்டி எழுப்புதலும், அரசியல், ஆளும் வசுப்பு, வியாபாரம் என்ற துறைகளிலிருந்து முழுமையாக இலஞ்சுத்தை ஒழித்தலும் அவசியமாகும்.

தலைப்பு 4:- அதிகாரப் பகிரவிற்கான அலகும் பிராந்தியங்களுக்கு இடையிலான பல்வகைத் தன்மையும்

சில பங்குபற்றுனர்களினால் கீழ்க் கண்ட காரிசனைகளும் கருத்துக்களும் வெளியிடப்பட்டன.

1. இந்தத் தீர்வு யோசனைகள் பிராந்திய பல்வகைத் தன்மையினையும், பிராந்தியத்திற்குள் காணப்படும் பல்வகைத் தன்மையினையும், அங்கீரிக்கவில்லை. பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரங்களை பரவலாக்கின்ற அதேவேளை சிறுபான் மையினரின் நலன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதாகவும் அமையவேண்டும்.
2. முஸ்லீம் களினதும் மலைநாட்டுத் தமிழர் களினதும் அபிலாஷீகளும், குறைபாடுகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வடக்கு

- கிழக்கில் வாழுகின்ற தமிழர்களின் பிரச்சனைகள் பற்றி மட்டும் பேசப்படும் போக்குத்தான் காணப்படுகின்றது.
3. எல்லைகளை மீள் நிர்ணயம் செய்தலை வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு மட்டும் கட்டுப்படுத்தாமல், மூலவளங்களை நல்ல வகையில் பயன்படுத்தும் பொருட்டு பிற பகுதிகளும் எல்லை மீள் நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். இது சமமான பிராந்திய அபிவிருத்திக்கு வழி வகுக்கும்.
 4. மீள் நிர்ணயமானது வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் எல்லைகளை மீள் வரைவதினால் பிரச்சனைகள் தீரும் என்ற ஒரு குழப்ப நிலையினையே தோற்றுவிக்கும். ஆனால் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளின் புவியியல் சனப் பரம்பல் யதார்த்தங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கிடையில் எல்லைக் கோட்டினை வரைவது சிரமமானதாகவே இருக்கும்.
 5. மீள் நிர்ணயம் அவசியமானதா? கிழக்கு மாகாணமானது சனநாயகத்தை கடைப்பிடிக்க தக்கதொரு பகுதியாக விளங்குகின்றது. இனைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதல்ல.

அரசாங்கப் பேச்சாளர்களின் பதில்களின் கூருக்கம் :

திரு. கேதீஸ்வரன் லோகநாதன்:- “தமிழ் பேசுகின்ற” என்ற சொற்றொடர் முன்னர் தமிழ் மற்றும் மூஸ்லீம் மக்களை சுட்டுவதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டதாகும். ஆயினும் பின்நாட்களில் மூஸ்லீம் சமயப் பற்று, கலாச்சாரம் என்பவற்றினால் உருப்பெறத் தொடங்கிய மூஸ்லீம் அடையாளத்தின் காரணமாக இந்தச் சொற்றொடரை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்த யதார்த்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் பிராந்தியங்களுக்குள் இருக்கின்ற பல்வகைத் தன்மைகளை அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதை திரு. லோகநாதன் ஏற்றுக்கொண்டார். “இந்த யோசனைகளில் இனம் என்ற பதம் ஒரு இடத்தில் மட்டும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுகின்றது. வடக்கு - கிழக்கு சம்பந்தமாக பேசப்படும் போது, இவ்யோசனைகள் சிங்கள, தமிழ், மூஸ்லீம் மக்களின் குறைபாடுகள் கவனத்தில் எடுக்கப்படவேண்டும்

எனக் கூறுகின்றது. இதைத் தவிர இந்த யோசனைகளில் இனம் சம்பந்தமாகவோ பிற பிராந்தியங்களுக்கிடையில் காணப்படும் பல்லினத் தன்மை பற்றியோ எதுவும் கூறப்படவில்லை”.

கலாநிதி சானக அமரதுங்கக்:- அதிகாரப் பரவலாக்கின் கூறு என்ற விடயம் பற்றி பேசிய கலாநிதி சானக அமரதுங்க இனத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட அதிகாரப் பரவலாக்கல் வழியைப் பின்பற்றாமல் “தற்போதுள்ள மாகாணங்கள் அத்தகைய அதிகாரப் பரவலாக்கல் கூறுகளாக இருப்பதை” தானும் தனது லிபரல் கட்சியும் வரவேற்பதாகக் கூறினார். யதார்த்தங்கள் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும் என்றும், கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள சிங்கள மற்றும் முஸ்லீம் மக்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் நிரந்தர இணைப்பு என்ற கருத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் இல்லையென்றும், அவர் வலியுறுத்தினார். ஆகவே, அதிகாரப் பரவலாக்களின் கூறுகள் எப்படி அமையவேண்டுமென்பது சம்பந்தமான புதிய கருத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக மேலும் பேச்சு வார்த்தைக்கான சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்படவேண்டும்.

தலையிட 5:- கருத்துரங்கானது எவ்வாறு ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது? :-

கீழ்க் கண்ட கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன.

அ) கலந்துரையாடல் கள் ஒரு பக்கச் சார்பானவை.

அழைப்பிதழானது எல்லா வகையான கருத்துக்களுக்கும் இடமுண்டு என்ற கூறியபோதும், மக்கள் விடுதலை முன்னணி, மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி, ஸ்ரீலங்கா ஒற்றையாட்சீச் சங்கம் என்பவைகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொள்ளவில்லை.

ஆ) இந்த யோசனைகள் ஏற்றுகொள்ளப்படவேண்டுமானால்,

அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதோடு, கலந்துரையாடல்கள் இரண்டு அரசு கரும மொழிகளிலும் நடாத்தப்படவேண்டும். ஆங்கிலத்தில் நடாத்தப்படும் கலந்துரையாடல்களின் பெறுபேறுகள் அம்மொழி பேசும் ஒரு குறிப்பிட்டப் பகுதியினரையே சென்றடைகின்றன.

இலங்கை மன்றக் கல்லூரியின் சார்பில் யின்வரும் விளக்கங்களை கலாநிதி லக்ஷிதி பெரணான்டோ அவர்கள் வழங்கினார்.

முதலாவதாக மக்கள் ஜக்கிய முன்னணியைச் சேர்ந்த திரு. தினேஷ் குணவர்த்தனாவுக்கும், ஜக்கிய தேசியக் கட்சியினைச் சேர்ந்த கலாநிதி கொடிதுவக்கு ஆகிய இருவருக்கும் அழைப்பிதல்கள் உண்மையில் அனுப்பப்பட்டன. திரு. தினேஷ் குணவர்த்தனா பிரசாரக் கூட்டங்களுக்குச் சென்றிருந்தார். ஆயினும் அவரின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய இரண்டு பேர்களை கலந்து கொள்ளச் செய்த முயற்சிகள் துரதிஷ்டவசமாக வெற்றியளிக்கவில்லை.

இக்கலந்துரையாடவில் கலந்து கொள்வதாக அறிவித்திருந்த கலாநிதி கொடிதுவக்கு கடைசி நேரத்தில் அவரது கட்சி எடுத்த தீர்மானத்தின் காரணமாகக் கலந்து கொள்ளமுடியாது எனத் தெரிவித்தார்.

கருத்தரங்கினது மொழியினைப் பொறுத்தவரையில் நடைமுறை காரணங்களுக்காக கருத்தரங்கினை “தொடர்பு மொழியில்” நடத்துவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆயினும் இலங்கை மன்றக் கல்லூரியானது தொடரும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் சம்பந்தமான கருந்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்கள் விரிவுரைகள் என்பனவற்றை சிங்களத்திலும் தமிழிலும் நடாத்தத் தீர்மானித்துள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. லக்ஷிதி பெரணான்டோ கலந்துரையாடவில் பங்குபற்றி யோசனைகள் சம்பந்தமான முழு விளக்கத்தையும் வழங்கியமைக்காக அரங்கப் பேச்சாளர்களுக்கும், பங்குபற்றுனர்களுக்கும் நன்றி கூறினார்.

நன்றியுரையுடன் கருத்தரங்கு முடிவுபெற்றது.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளின் வாசகங்கள்:-

இந்த யோசனைகள் பின்வரும் கொள்கைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, ஜக்கியமும் இறைமையும் கொண்டதோர் இலங்கைக்

குடியரசின் வரையரைக்குள், பல்லின மக்களுள்ள சமூகத்தின் அரசியலமைப்பினது அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை மீள் வரையரை செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

அ) சகல சமூகங்களும் இடரில்லாமலும், பாதுகாப்புடனும் வாழக் கூடிய நிலை, அச்சமூகங்களின் மனித நேயத்தை உயர்வாக மதித்தல், பொது வாழ்வில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சரிநிகர் சமமாக நடத்தும் பண்டு போன்றவைகளைக் கொண்ட தொலை நோக்கிய இலங்கையை மேன்மையடையச் செய்தல்.

ஆ) பண்பாட்டினைத் துய்த்தல், தாம் விரும்பிய மதத்தைப் பின்பற்றி ஒழுகுதல் என்ற உரிமம் உள்ளிட்ட சகல இனக் குழுக்களும் தமக்குரிய தனித்துவத்தை வெளிப்படுத் துவதற்கான சூழ்நிலையை பெற்றுக்கொள்வதையும், தாம் விரும்பிய தேசிய மொழி ஒன்றின் மூலம் அரசாங்கத்துடன் தொழில் முறை அலுவல்களைக் கையாளுதல் உரிமை உள்ளிட்ட அவர்களின் சொந்த மொழியினைப் பேணி வளர்ப்பதையும் மேன்மையடையச் செய்வதையும் உறுதிப்படுத்தல்.

இ) அனைத்துத் தனி நபர்களும் எவ்விதமான வித்தியாசமுமின்றிச் சட்டத்தின் முன் சமமாகவும் தமது அனைத்து மனித உரிமைகளையும் அடிப்படை உரிமைகளையும் பூரணமாகவும் பயன் முனைப்படுதன் பிரயோகிப்பதை உறுதி செய்தல்.

ஈ) சிங்களத்தையும் தமிழையும் அரசகரும் மொழிகளாகவும் ஆங்கிலத்தைத் தொடர்பு மொழியாகவும் அங்கீகரித்தல்.

உ) உள் முரண்பாடற்றதும், அகமும் புறமும் ஒத்திருக்கக் கூடியதுமான தகுதிமிக்க அமைப்பினை அடிப்படையாகக்கொண்ட பிராந்தியங்களுக்கான அதிகாரப் பகிர்வுக்கான பலன் முனைப்புள்ள அரசியலமைப்பு வரைச் சட்டமொன்றினை வழங்குதல். மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் பிராந்திய அரசுகளுக்கிடையிலான அதிகாரப் பகிர்வில் தெளிவும், உடன்பாடும் நிலவுவதற்கு மத்திக்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் இடையிலான தகராறுகளை நீதி மற்றும் சமத்துவம் என்ற அடிப்படையில் தீர்க்கக்கூடிய அமைப்புக்கள் உள்ளிட்ட பலன் தரும் முனைப்படுதன் கூடியதாக அத்திட்டம் அமையும்.

ஊ) தேசிய, பிராந்திய அல்லது உள்ளூர் மட்டம் எதுவாக இருப்பினும் தேசிய வாழ்க்கையோட்டத்தின் சகல அம்சங்களிலும் முழுமையாக எல்லாச் சமூகங்களும் பங்குபற்றுவதை உறுதிசெய்வதோடு, அதன் மூலம் பிராந்தியங்களையும், அவற்றில் வாழும் சமூகத்தினரையும் நிலைப் பேறுடையதும், பல்லினத் தன்மை கொண்டதுமான சனநாயகத்தின் ஆக்க பூர்வமான பங்காளிகளாக மாறுவதை ஊக்குவித்தல்.

1. அதிகாரம் யரவலாக்கல் முறை

1.1 யரவலாக்கல் கூறு:

அரசியலமைப்பிற்கான புதியதொரு அட்டவணை மூலம் அடையாளம் காணப்படும் ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு பிராந்திய சபை நிறுவப்படும். சிங்கள, தமிழ் மற்றும் மூஸ்லீம் மக்களின் நலன்களை ஒத்திசைவு செய்யும் நோக்குடனான முழுமையான கலந்துரையாடலின் பின்னர் தற்போதைய வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் ஏலவேயுள்ள எல்லைகளை மீன் நிர்ணயம் செய்யப்படுவதன் மூலம் ஒரு பிராந்தியம் உருவாக்கப்படும்.

1.2. பிராந்திய சபைகள்:

சட்டத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறான அத்தகைய எண்ணிக்கையான உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பிராந்திய சபையானது, முன் னதாக கலைக்கப்பட்டாலோழிய ஜந்து வருடங்களுக்குத் தொடர்ந்திருக்கும். அத்தகைய சபை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு சபாநாயகரும் ஒரு பிரதி சபாநாயகரும் இருப்பார்கள்.

1.2. அ. பிராந்தியத்தின் சட்டவாக்கல் அதிகாரத்தை கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பிராந்திய சபையும், பிராந்தியப் பட்டியலில் தரப்பட்டுள்ள ஏதேனும் விடயம் தொடர்பில் அப்பிராந்தியங்கள் பிரேயோகிக்கக் கூடியதான் சட்டங்களை ஆக்கலாம்.

1.3. ஆனந்தர்

பிராந்திய சபையொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஒரு ஆனந்தர் இருப்பார். இவர் பிராந்தியத்தின் முதல் அமைச்சரின் ஒருமைப்பாட்டுடன் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்.

1.3. ஆ. ஆனந்தர்

- ஆனந்தரானவர் சீழ்க்காணும் விதிகளின்படி பதவியிலிருந்து நீங்கியவராகக் கருதப்படுவார்

அ) பதவியிலிருந்து தானாக விலகிக்கொள்ளுதல்,

ஆ) பிராந்திய சபையினால் முன்றிரண்டு பெரும்பான்மையினரால் நம்பிக்கையில்லாத நியாயத்திற்கு ஒன்று நிறைவேற்றப்படல் தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றப்படல்

இ) ஜனாதிபதியால் அகற்றப்படல்.

1.3. ஆ. ஆனந்தர் முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் சபையைக் கூட்டலாம், கலைக்கலாம் அல்லது ஒத்தி வைக்கலாம்.

1.4. முதலமைச்சரும் அமைச்சரவையும்

ஆ. ஞநந்தரானவர் பிராந்திய சபையின் பேரில் சபையையினரின் நம்பிக்கையைப் பெற்றவரை பிராந்திய நிர்வாகத்தை அமைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்வார்.

1.4. அ. சபையின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் காலம் வரைக்கும் முதலமைச்சரைப் பதவியிலிருந்து அகற்றமுடியாது.

1.4. ஆ. பிராந்தியத்தின் நிறைவேற்றும் அதிகாரமானது முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஆனந்தரால் நியமிக்கப்படும் அமைச்சரவைக்கு உரித்தாக்கப்பட்டிருக்கும். அமைச்சரவையினரும்

பிராந்திய சமைச்சூழல் முதலமைச்சரும் பிராந்திய சபைக்குக் கூட்டாக பொறுப்புடையவர்களாக இருப்பர்.

1.5. தலைநகர ஆட்சிப்பிரய்மு

கொழும்பு மற்றும் ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனாட்ர கோட்டே ஆகிய நகரங்களைக் கொண்ட ஆட்சிப் பரப்பு மேற்கும் பிராந்தியத்திற்கென அமைக்கப்படும் பிராந்திய சபையின் நியாயாதிக்கத்தில் இருந்து விலக்கப்பட்டதாக இருக்கும். இந்தப் பகுதியானது மத்திய அரசு பொருத்தமானதெனக் கருதும் அத்தகைய முறையில் மத்திய அரசினால் நேரடியாக நிர்வகிக்கப்படும்.

2. நிதி:-

2.1. சமமான பிராந்திய அபிவிருத்தியை எய்தும் குறிக்கோளை மனதிற் கொண்டு பிராந்தியங்களுக்கு மானியங்களை குறித்தொதுக்குவதை பொறுப்பாகக் கொண்ட தேசிய நிதி ஆணைக்கும் ஒன்றிருக்கும்.

2.2. குறித்த சில துறைகளில் பிராந்திய சபைகள் வரியிறுப் பணவு செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பதோடு அரசியலமைப்பானது ஏனைய அரசிறை பங்கிடும் ஒழுங்குகளைக் கொண்டிருக்கும்.

2.3. பிராந்திய சபைகள் கடன் பெறுவதற்கும், சபைகளுக்குரிய நிதி நிறுவனங்களைத் ஸ்தாபிப்பதற்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும். விதித்துரைக்கப்பட்ட எல்லைக்கும் மேலதிகமாக சர்வதேசக் கடன் பெறுவதற்கு மத்திய அரசின் ஒருமைப்பாடு தேவைப்படும்.

3. சட்டமும் ஒழுங்கும் :-

3.1. பிராந்திய ஆளுநரின் ஆலோசனையுடன் முதலமைச்சரினால் நியமிக்கப்பட்ட பிராந்திய ஆணையாளரின் தலைமையில் பிராந்திய பொலிஸ் சேவை ஒன்று இருக்கும். பிராந்திய பொலிஸ்

ஆணையாளர் தொடர்புடைய முதலமைச்சருக்குப் பொறுப்புடையவராக இருப்பார் என்பதுடன், அவரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கடமையாற்றுவார். பிராந்திய பொலிஸ் சேவை ஆட்களுக்கும் ஆதனத்திற்கும் எதிரான சகல சட்ட மீறல்களையும் புலனாய்வு செய்யும்.

3.2 அரசுக்கு எதிரான சட்ட மீறல்கள் தேசிய பாதுகாப்புக்கான அச்சுறுத்தல்கள், தேர்தல் தொடர்பான சட்டமீறல்கள், மாகாணங்களுக்கு இடையிலான குற்றங்கள், சர்வதேசக் குற்றங்கள் என்பவற்றைப் புலனாய்வு செய்வதற்குப் பொறுப்புடையதாக தேசிய பொலிஸ் சேவை ஒன்றிருக்கும். தேசிய பொலிஸைக்கு தேசிய பொலிஸ் ஆணையாளர் பொறுப்பாக இருப்பதோடு, மத்திய அரசுக்குப் பொறுப்பாகவும் அவர் இருப்பார்.

3.3. பிராந்திய பொலிஸ் சேவை உறுப்பினர்களைச் சேர்த்தல், பிராந்தியங்களுக்குள்ளான இடமாற்றம், சேவையில் இருந்து விலக்குதல், மற்றும் அங்கத்தவர் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு என்பவை பிராந்திய ஆணைக்குழுவின் பொறுப்பாக இருக்கும்.

3.4. பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனைகளுடன் பொலிஸ் அலுவலர்களை ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்த மற்றதொரு பிராந்தியத்திற்கு இடமாற்றம் செய்தல், உள்ளிட்ட பணிகளைக் கொண்ட தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவொன்றிருக்கும்.

3.5. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும் பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும் அரசியலமைப்புப் பேரவையால் நியமிக்கப்படவேண்டும். பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கான நியமனங்களைப் பொறுத்த வரையில், சம்பந்தப்பட்ட பிராந்தியத்திற்கான முதலமைச்சரின் கலந்தாலோசனையுடன் அரசியலமைப்புப் பேரவை செயலாற்றும்.

4. காணியும் காணிக் குடியேற்றமும்:-

4.1. காணி ஒரு பகிரப்பட்ட விடயமாக இருப்பதோடு ஒரு பிராந்தியத்திற்குள்ளாக இருக்கும் அரசு காணி பிராந்திய

சபைக்கு உரித்தாக்கப்படும். ஒதுக்கிய விடயம் ஒன்றின் தொடர்பானதான் ஒரு பிராந்தியத்தினுள் உள்ள காணியானது மத்திய அரசின் நோக்கங்களுக்காக தேவைப்படும் போது அத்தகைய காணியை சட்டத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவாறான வகையில் பிராந்திய சபையின் ஆலோசனையுடன் மத்திய அரசு பயன்படுத்தலாம்.

4.2. எதிர்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் காணிக் குடியேற்றத் திட்டத்தில் முதலில் மாவட்டத்தில் உள்ள நபர்களுக்கும் பின்னர் பிராந்தியங்களிலுள்ள நபர்களுக்கும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.

5. கல்வி :-

5.1. கல்வியும் உயர்கல்வியும் பிராந்திய நிரவில் உள்ளடக்கப்பட்ட பகிரப்பட்ட விடயங்களாக இருக்கும்.

5.2 சில குறித்தொதுக்கப்பட்ட பாடசாலைகளும் பல்கலைக் கழகங்களும் மத்திய அரசினால் நிறுவகிக்கப்படும் தேசிய நிறுவனங்களாக பிரகடனப்படுத்தப்படும்.

5.3. தேசிய பாடசாலையிலுள்ள ஆசிரியர்கள் தவிர்ந்த ஏனைய ஆசிரியர்களின் ஆட்சேர்ப்பு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு என்பன பிராந்திய சபையின் பொறுப்பாக இருக்கும்.

5.4. ஆசிரியர்கள் தேசிய பாடசாலைகளுக்காவா அல்லது பிராந்திய பாடசாலைகளுக்காகவா சேர்க்கப்படவேன் என்கின் என்பதனைப் பொறுத்து ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதானது மத்திய அரசினதும், பிராந்திய சபைகளினதும் பொறுப்பாக இருக்கும்.

5.5. பிராந்திய பாடசாலைகளில் உள்ள பாடவிதான் அபிவிருத்தி பிராந்திய சபைகளின் பொறுப்பாக இருக்கும். ஆகக்குறைந்த தராதரங்கள் மத்திய அரசால் விதிக்கப்படும்.

5.6. மத்திய அரசினதும் பிராந்தியங்களினதும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவொன்று பின்வரும் பணிகளுக்குப் பொறுப்பாக்கப்பட்டதாக இருக்கும்:

(அ) பிராந்திய முதலமைச்சர்களின் கலந்தாலோச ணெய்டன் “தேசிய” பாடசாலைகளையும் பல்கலைக் கழகங்களையும் கண்டறிதலும் அத்தகைய தேசிய பாடசாலைகளுக்கும் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் அனுமதி பெறுதற் கான தகமைகளை விதித்துரைத்தலும்;

(ஆ) ஆசிரியர்களின் பயிற்சி, பரீட்சை, பாடவிதானம் மற்றும் தொழிலுக்கமர்த்தல் தொடர்பிலான ஆக்குறைந்த தராதரங்களை வசூத்தல்.

6. நீதித்துறை நிர்வாகம்

6.1. ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஒரு மேல் நீதிமன்றம் இருத்தல் வேண்டும். மேல் நீதிமன்றமானது பிராந்தியத்துக்குள்ளாக குற்றவியல், மேன்முறையீட்டு மற்றும் எழுத்தானை நியாயாதிக்கத்தைப் பிரயோகிக்கும்.

6.2. பிராந்தியத்தின் முதலமைச்சரின் கலந்தாலோசனெய்டன் அரசியலமைப்புப் பேரவையினால் நியமிக்கப்படும் பிராந்திய நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு மேல் நீதிமன்றத்தின் முதன்மை நீதிபதியையும் முதுமுறை வரிசையில் அடுத்துவரும் இருமேல் நீதிமன்ற நீதிபதிகளையும் கொண்டதாக இருக்கும்.

6.3. பிராந்திய நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு பிராந்தியத்துக்குள்ளாக பிராந்திய மேல்நீதிமன்ற நீதிபதிகளையும் சிறிய நீதித்துறை நீதிபதிகளையும் நியமிப்பதற்குப் பொறுப்புடையதாக இருக்கும். பிராந்திய நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு, நீதிபதிகளை இடமாற்றுதல் தொடர்பாக, தேசிய நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவைக் கலந்தாலோசிக்கும்.

6.4. ஆளுநர் பிராந்தியச் சட்டத்துறைத் தலைமை அதிபதி ஒருவரை நியமிப்பார். இவர் பிராந்திய சபையினால்

நிறைவேற்றப்படும் சட்டங்களின் அரசியலமைப்புக்கு (து) முரணாகாத தன்மை பற்றி ஆளுநருக்கு ஆலோசனை அளிப்பார். சட்டமொன்று அரசியலமைப்புக்கு முரணானதாகக் காணப்பட்டால், பிராந்திய சட்டத்துறைத் (இ) முன் தலைமை அதிபதி, ஆளுநருடனான ஆலோசனையின் பின்னர், உயர் நீதிமன்றத்தின் அல்லது மத்திய அரசுக்கும் பிராந்தியத் துக்கும் இடையே பினக்குகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்கெனச் சிறப்பாக நிருவப்பட்ட வேறு ஏதேனும் நியாய சபையின் முன் வழக்குத் தொடுப்பார்.

7. பகிரங்க சேவை

7.1. பிராந்திய சபைகளினால் தொழிலுக்கமர்த்தப்படும் அல்லது மாற்றுச் சேவைக்கு அழைக்கப்படும் எல்லா ஆட்களினதும் ஆட்சேர்ப்பு, ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்குதல் என்பவற்றுக்குப் பொறுப்பாக இருப்பதற்கென (இயைபான முதலமைச்சரின் ஆலோசனையுடன் அரசியலமைப்புப் பேரவையினால் நியமிக்கப்படும்) பிராந்திய பகிரங்க சேவை ஆணைக்கும் ஒன்றிருக்கும்.

7.2. பிராந்தியத்தின் வெளியே பிராந்திய பகிரங்க சேவை ஆணைக்கும் அத்தகைய எல்லா ஆட்களினதும் இடமாற்றத்தைச் செய்யும்போது (அரசியலமைப்புப் பேரவையினால் நியமிக்கப்பட்ட) தேசிய பகிரங்க சேவை ஆணைக்குமுவைக் கலந்தாலோசிக்கும்.

8. அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஆணைக்கும்

மத்திய அரசுக்கும் பிராந்தியத்துக்குமிடையே ஏற்படும் பினக்குகளை அல்லது பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான பினக்குகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்கென அரசியலமைப்புப் பேரவையினால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பான நிரந்தர ஆணைக்குமுவொன்று இருத்தல் வேண்டும். ஆணைக்கும் மத்தியஸ்தம் மற்றும் நீதித் தீர்ப்பளித்தல் தொடர்பான தத்துவங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

9.1. (அ) ஐறைமைகொண்ட இலங்கைக் குடியரசு பிராந்தியங்களின் ஒன்றியமாக இருப்பதற்கும் (ஆ) குடியரசின் ஆள்டுலம், முதலாவது அட்டவணையில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிராந்தியங்களையும் அதன் ஆள்டுல நீர்ப்பரப்புக்களையும் கொண்டிருப்பதற்கும் (இ) மக்களின் சட்டமாக்கல் தத்துவம் இதனகத்தின் பின்னர் ஏற்பாடு செய்யப்படும் அளவுக்கு பாராளுமன்றத்தினாலும், பிராந்திய சபைகளினாலும் மக்கள் தீர்ப்பொன்றில் மக்களினாலும் பிரயோகிக்கப்படுவதற்கும் (ஈ) மக்களின் நிறைவேற்றுத் தத்துவம் இதனகத்தின் பின்னர் ஏற்பாடு செய்யப்படும் அளவுக்குப் பிரதம மந்திரியினதும், அமைச்சரவையினதும் ஆலோசனையின் மீது செயலாற்றும் குடியரசின் ஜனாதிபதியினாலும் அந்தந்த முதல் அமைச்சர்களினதும் பிராந்திய அமைச்சரவைகளினதும் ஆலோசனைமீது செயலாற்றும் ஆளுநர்களினாலும் பிரயோகிக்கப்படுவதற்கும் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு செய்யும்.

9.2. தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 76
நீக்கப்படும்.

10. பிரவலாக்கலின் பொருள்

10.1 பிராந்திய சபைகள், அவற்றுக்கென பரவலாக்கம் செய்யப்பட்ட ஆட்சி எல்லையினுள் சட்டவாக்கத் தத்துவத்தையும், நிறைவேற்றுத் தத்துவத்தையும் பிரயோகிக்கும் விடயங்களும், பணிகளும் மத்திய அரசுக்கும், பிராந்தியங்களுக்கும் இடையில் பின்னினைப்பில் உள்ளவாறு பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

வின்னினைப்பு

நிரல்கள்

(அ) பிராந்திய நிரல்

01. சுகாதாரமும், சுதேச வைத்தியமும்
02. தேசிய பாடசாலைகள், தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள் அத்துடன் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கும் பரீட்சைக்கும் பாடவிதானத்திற்கும் தகைமைகளுக்கும் ஆன ஆகக்குறைந்த தராதரங்களை அமைத்தல் ஆசியன நீங்கலாக கல்வியும் கல்விச் சேவைகளும்.
03. கமத்தொழிலும் கமநலச் சேவைகளும்
04. பிராந்தியத்தினுள் நீர்ப்பாசனம்
05. விலங்கு வேளாண்மை
06. கடற்றொழில்
07. ஒரு பிராந்தியத்தினுள் வனவியல், சூழல் பாதுகாப்பு
08. கைத்தொழில்களும் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியும்
09. சக்தி
10. போக்குவரத்து
11. சிறிய துறைமேடைகளும் துறைமுகங்களும்
12. வீதிகளும், நீர்மார்க்கங்களும்
13. வீடுமைப்பு, நிருமாணம்
14. நகர, திட்டமிடல்
15. கிராமிய அபிவிருத்தி
16. உள்ளூராட்சி
17. கூட்டுறவுகள்
18. பிராந்தியத்தினுள் உணவு விநியோகமும் பகிர்ந்தளிப்பும்

19. உல்லாசப் பிரயாணத்தை மேம்படுத்தல்
20. பகிரங்க அரங்காட்டல்கள் உட்பட, பிராந்தியத்தினுள் கலாச்சார நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தல்,
21. தொலைக்காட்சி உட்பட ஒலிபரப்பும் செய்தித் தொடர்புச் சாதனமும்.
22. நிவாரணம், புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு.
23. சமூகப் பாதுகாப்பு.
24. அரச காணியும், அதன் பராதீனமும் அல்லது கையுதிர்ப்பும் ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு விடயப் பொருள் தொடர்பில் மத்திய அரசின் நோக்கங்களுக்குத் தேவைப்படும், ஒரு பிராந்தியத்திற்குட்பட்ட அரசகாணி, இயைபான பிராந்திய சபையின் கலந்தாலோசனையுடனும், சட்டத்தினால் தாபிக்கப்படக்கூடிய அத்தகைய நடவடிக்கை முறைகளுக்கு இனங்கவும் மத்திய அரசினால் பயன்படுத்தப்படலாம்).
25. பிராந்திய பொலீஸ், சட்டம், ஒழுங்கமைதி.
26. சிறுவர் நன்னடத்தை நிறுவனங்களையும் சீர்திருத்த நிறுவனங்களையும் நிறுவகித்தல்
27. பிராந்திய பகிரங்க சேவை.
28. விளையாட்டுக்கள்.
29. பிராந்தியத்தினுள் கூட்டினைக்கப்படாத கழகங்களையும் சங்கங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தல்.
30. பிராந்திய கடன்கள்.
31. உண்ணாட்டு, சர்வதேச கடன் வாங்குதல் (குறித் துரைக்கப்பட்ட ஓர் எல்லைக்கு மேற்பட்ட சருவதேசக் கடன்வாங்குதலுக்கு மத்திய அரசின் ஒருப்பாடு தேவைப்படும்).
32. பிராந்தியத்திற்கான நேரடி வெளிநாட்டு முதலீட்டையும், சர்வதேச மானியங்களையும் அபிவிருத்திசார் உதவியையும் ஒழுங்குபடுத்தலும் மேம்படுத்தலும்.

33. பிராந்திய நிதி நிறுவனங்களும் கடன் வழங்குதலும்.
34. உற்பத்தி தீர்வைகள் குறித்துரைக்கப்பட வேண்டியன.
35. குறித்துரைக்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு மொத்த அல்லது சில்லறை விற்பனை மீதான மொத்த விற்பனை வரவு வரிகள்.
36. சூதாட்ட வரிகளும் பரிசுப் போட்டிகள் அத்துடன் தேசிய லொத்தர்கள் தவிர்ந்த லொத்தர்கள் மீதான வரிகளும்.
37. மோட்டார் வாகன உரிமக்கட்டணங்கள்.
38. காணி, மோட்டார் கார்கள் போன்ற ஆதனங்களின் கைமாற்றம் மீதான முத்திரைத் தீர்வைகள்.
39. நீதிமன்றங்களினால் விதிக்கப்படும் குற்றப்பணங்கள்.
40. நீதிமன்றங்களில் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆவணங்கள் மீதான முத்திரைக் கட்டணங்கள் உட்பட, நீதி மன்றக் கட்டணங்கள்.
41. அரசினரைகளை மதிப்பீடு செய்தலும் சேகரித்தலும் அரசினர் நோக்கங்களுக்காக காணிப் பதிவேடுகளைப் பேணுதலும் உட்பட காணி அரசினர்.
42. கணிப்பொருள் உரிமைகள் மீதான வரிகள்.
43. நிரவில் குறித்துரைக்கப்பட்ட ஏதேனும் சுருமங்கள் தொடர்பில் சட்டங்களுக்கு எதிரான தவறுகள்.
44. பிராந்திய நிரவில் உள்ள விடயங்கள் சம்பந்தமான குற்றப்பணங்கள்.
45. பிராந்திய மட்டத்தில் திட்டமிடுதல்.

(ஆ) ஒதுக்கு நிரல் (மத்திய அரசு நிரல்)

1. பாதுகாப்பு, தேசியப் பாதுகாப்பு, தேசிய பொலீஸ், பாதுகாப்புப் படைகள்.
2. குடிவரவு, குடியகல்வு, பிரசாவுரிமை.
3. வெளிநாட்டு அலுவல்கள்.

4. தேசிய குடிசன் மதிப்பீட்டு, புள்ளி விபரங்கள்.
5. தேசிய திட்டமிடுதல்.
6. நாணயம், வெளிநாட்டுச் செலர்வணி, சர்வதேச பொருளாதார உறவுகள், பணக்காளர்கள்.
7. இலங்கை அரசாங்கத்தின் பகிரங்க கடன்
8. இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு வெளிநாட்டுக் கடன்கள்.
9. வங்கித் தொழில் நிறுவனங்களையும் ஏனைய நிதி நிறுவனங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தல்.
10. காப்புறுதி.
11. பங்குத் தொகுதிப் பரிவர்த்தனை, எதிர்காலச் சந்தைகள்.
12. இலங்கை அரசாங்கத்தின் கணக்காய்வு.
13. தனியாட்களினதும் கம்பெனிகளினதும் கூட்டுத்தாபனங்களினதும் வருமானம், மூலதனம், செல்வம் ஆகியன மீதான வரிகள்.
14. இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதித் தீர்வைகள் உட்பட, சுங்கத் தீர்வைகள் மற்றும் (பிராந்தியங்களுக்குப் பரவலாகப்படக் கூடிவாறான அத்தகைய உற்பத்தித் தீர்வைகள் நீங்கலாக) உற்பத்தித் தீர்வைகள்.
15. (பிராந்தியங்களுக்குப் பரவலாகப்பட்ட அத்தகைய வரிகளும் தீர்வைகளும் நீங்கலாக) மொத்த விற்பனை வரவு வரிகளும் முத்திரைத் தீர்வைகளும் பண்டங்கள் மற்றும் சேவைகள் மீதான வரிகளும்.
16. இலங்கை அரசாங்கத்தினால் அல்லது திரட்டு நிதியத்திலிருந்து கொடுப்பதற்பாலனவான ஓய்வுத்தியங்கள்.
17. அனுசக்தி.
18. தேசிய மின்வலுப் பராமரிப்பும் முகாமைத்துவமும்.
19. கனிப்பொருட்களும் சுரங்கங்களும் (எண்ணெய் கிணறுகள், கனிப்பொருள் மூலவளங்கள், பெற்றோலியம் மற்றும்

பெற்றோலிய உற்பத்திப் பொருள்களை ஒழுங்குபடுத்தலும் அபிவிருத்தி செய்தலும்).

20. தேசிய ஆறுகள்.
21. விமான நிலையங்கள், துறைமுகங்கள், சர்வதேச போக்குவரத்துடனான துறைமேடைகள்.
22. பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான போக்குவரத்தும், புகையிரத சேவைகளும்.
23. சிவில் வான் போக்குவரத்து.
24. பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான பெருந்தெருக்கள்.
25. கப்பற்றோழில் மற்றும் கப்பற்போக்குவரத்து, வரலாற்று நீர்ப்பரப்புகள் மற்றும் ஆள்டுலந்திரப்பரப்புகள் (புறநீங்கலான பொருளாதார வலயம் மற்றும் கண்டமேடு).
26. (உள்ளூர் திகாரச் சபைகளுக்கான தேர்தல்கள் தவிர்ந்த) தேர்தல்கள்.
27. தபால், தொலைத் தொடர்புகள்.
28. தேசிய பகிரங்க சேவை, தேசிய பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு.
29. தேசிய சுகாதார நிருவாகம் (ஏலவேட்டினா விசேட நோக்க வைத்தியசாலைகளும் தேசியப் பல்கலைக்கழங்களுடன் இணைந்த போதனை வைத்தியசாலைகளும் சுகாதாரம் சம்பந்தமான பயிற்சி, கல்வி, ஆராய்ச்சி, தேசிய சுகாதார தராதரங்களை அபிவிருத்தி செய்தல், விசேட நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் அனைத்தையும் நிருவகித்தல் உட்பட).
30. ஓட்டதங்கள், நஞ்சுகள், போதைப் பொருள்கள்.
31. நீதி நிருவாகம்.
32. தேசிய பல்கலைக்கழங்கள்.
33. உயர்தொழில் தான்புரிதொழில் பயிற்சி சம்பந்தமாகத் தேசிய தராதரங்கள்.

34. கமத்தொழில் விடயப்பரப்பில் ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி பயிற்சி தொடர்பிலான தேசிய தராதரங்கள்.
35. பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.
36. ஆண்டில் நீர்ப்பரப்புக்கு அப்பால் மீன்பிடித்தல்.
37. கல்வித் துறையில் மத்திய கொள்கை ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களின் முகாமைத்துவம், உதாரணம்: தேசிய கல்வி நிறுவகம், தேசிய பாடசாலைகளின் முகாமைத்துவமும் மேற்பார்வையும், தேசிய, பகிரங்க சான்றிதழ் வழங்கும் பரிட்சைகளை நடாத்தல், பயிற்சி பாடவிதானம், ஆசிரியர் தகைமைகளுக்கு ஆகக்குறைந்த தராதரங்களை விதித்தல்.
38. மகவேற்பு.
39. தேசிய கைத்தொழில் ஆராய்ச்சியும் பயிற்சியும்.
40. தர நியமங்களை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல்.
41. வெளிநாட்டு வியாபாரம், மாகாணங்களுக்கிடையிலான வியாபாரமும் வர்த்தகமும்.
42. ஆக்கவுரிமைகள், புதிய கண்டுபிடிப்புகள், வடிவமைப்புகள், பதிப்புரிமைகள், வியாபாரக் குறிகள், வணிகக் குறிகள்.
43. ஏகபோக உரிமைகளும் ஒன்றிணைவுகளும்.
44. பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான உணவுப் பகிர்ந்தளிப்பு.
45. மத்திய அரசாங்க ஒலிபரப்பு, தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட தேசிய செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள்.
46. தேசிய சுவடிக் கூட்டங்களும் நூதனசாலைகளும், தேசிய முக்கியத் துவம் வாய்ந்தனவென சட்டத் தினால் வெளிப் படுத்தப்பட்ட புதைபொருள் ஆராய்ச்சி அமைவிடங்களும்.
47. தேசிய சுற்றுாடலும் உல்லாசப் பயணம் மீதான தேசிய கொள்கையும்.

48. விசேட தேசிய வீடுமைப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள்.
49. விசேட தேசிய வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள்.
50. இளைஞர் மற்றும் மகளிர் அலுவல்கள்.
51. பெளத்த மதம்.
52. தேசிய விளையாட்டுகள் நிர்வாக மற்றும் உள்ளகக் கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி.
53. தேசிய இயற்கை மற்றும் சூழல் அனர்த்தங்கள் மற்றும் கொள்ளை நோய்கள் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் தலையிடுதல்.
54. தொழில் பிரமாணங்களும் தரங்களும்.
55. ஒதுக்கிய நிரவில் கூறப்பட்ட எவையேனும் கருமங்களின் நோக்கத்துக்கான நில அளவைகள்.
56. இந்நிரவில் உள்ள கருமங்களுள் எது தொடர்பிலுமான சட்டங்களுக்கெதிரான தவறுகள்.
57. ஏதேனும் நீதிமன்றத்தில் எடுக்கப்படும் கட்டணங்கள் நீங் கலாக, இந் நிரவிலுள்ள கருமங்களுள் எது தொடர்பிலுமான கட்டணங்கள்.
58. பகிரங்க பயன்பாட்டு உள்ளமைப்பு அபிவிருத்தி.

ங்கும் படித்துக்கூடி பப்புவை யாதோ டாரிசு . 11
நாலம் படித்துக்கூடி பப்பு வாழும் யாதோ டாரிசு . 12
ங்கும் மழுத் ரிசெய் வழுதுவ ஸ்ரீயானை . 13
யது குத்துப்பர் . 14
பப்புவை டாக் ரிசெய் வழுதுவ காண்டி ங்கும் பாயானை யாதோ டாக்
தித்துக்கூடி

வழுதுவ ங்கும்குத்துப்பர் பேசு பழுதுவ காண்டி யாதோ டாக்

அதிகாரப் பரவலாக்கல் முன் மொழிவுகள் தொடர்பான
கருத்தரங்கை நடாத்துவதற்கும் இப்பிரசரத்தை வெளியிடு
வதற்கும் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர்கள் பிரெட்ரிக்
ஈபர்ட் மன்றத்தினராகும். கடந்த காலத்தைப் போல
பொதுவாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்களில் எமது
நிறுவனமும் பிரெட்ரிக் ஈபர்ட் மன்றமும் இணைந்து
செயல்படுகின்றன. இந்த கருத்துக்கோவையில் ஒரு பங்குபற்று
னராகவும், கருத்தரங்கின் அறிக்கையாளராகவும் செயல்பட்ட
மைக்காக திரு. கேதீஸ் லோகநாதன் அவர்களுக்கு நன்றி
உரித்தாகிறது. அதேபோல் இக்கருத்தரங்கை ஒழுங்கு
செய்து நடாத்துவதற்கு சகல வழிகளிலும் உதவி செய்த
திரு. யரதன் பெரோரா, செல்வி சந்ரா குமாரசுவாமி, திரு.
சீ. எஸ். ரணசிங்க ஆகியோருடன் இ.ம.க. பணியாளர்கள்
அனைவருக்கும் நன்றியும் பாராட்டுக்களும் உரித்தாகும்.

இலங்கை மன்றக்கல்லூரி (இமக) இலங்கை மன்றத்திற்கும் ஜெர்மனிய பிரெட்டிக் ஈபட் மன்றத்திற்கும் (பெஸ்) இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் ஒன்றின் அடிப்படையில் 1974இல் அமைக்கப்பட்ட ஒரு வதிவிட முறைசாரா வளர்ந்தோர் கல்வி நிறுவனமாகும். 1989 முதல், இமக இலங்கை சனாதிபதியின் வழிகாட்டிலின் கீழ் ஒரு சுதந்திரமான அமைப்பாக இயங்கி வருகின்றது. இது தனது குறிக்கோள்களை எய்தும் வகையில் உள்ளாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் உள்ள அரசுசாரா அமைப்புக்களுடன் இணைந்து செயலாற்றுகின்றது.

இமகவின் குறிக்கோள்கள் சனநாயகமயம், மனித உரிமைகள், இனத்துவ சௌஜன்யம், பால்நிலை சமத்துவம், சமூக அபிவிருத்தியும் தலைமைத்துவமும் என்ற துறைகளில் விழிப்புணர்வையும் பயிற்சியையும் மையமாகக் கொண்டமைந்துள்ளன. இமக தனது எதிர்கால நடவடிக்கையாக ஆய்வு, பிரசரம் என்பவற்றை ஊக்குவிக்க என்னியுள்ளது.